

ಶೆ ಗೌರಿ ವಿವಾಹಮಂ

Slno 460.

తెలంగాణ ప్రభుత్వము 26 FEB. 9

శ్రీ గౌరీ వివాహము

పదకావ్యము

132

ఇది

తెలంగాణ మృత్యుంజయ నిశ్చంకబహదరు

సంగంపలసజమీన్ దారుగారిపలన

విరచింపఁబడి

తెలంగాణ మృత్యుంజయ నిశ్చంకబహదరు

రచన వేంకటరంగాచార్యులయ్యవారిలు

గారిచే పరిశీలనా మోదములనొంది

నైకావట్టమునందలి

అక్షరముద్రాకాలయందు ముద్రింపఁబడి

ప్రకటింపఁబడియె

కాలివాహనశకాబ్దము ౧౮౧౬

A. D. 1895 ఫిబ్రవరి ౨౬ రోజున

శ్రీమద్దేవనాథుని ముఖమునందలి

1895

Arsha Press Vizagapatam

Publisher S. P. S. Jagannathaswamy

Ayyavaralugaru

Printer D. Guranna.

శ్రీరామా-
శ్రీరస్తు.
శ్రీశుభం భవతు-
అవిఘ్నమస్తు-
శ్రీనాయగురవేనమః ॥

శ్రీగౌరీవివాహః
ప్రథమాశ్వాసపాఠమ్భిః॥

అశివాశితిః ంత శ్రీపార్వతీశ్వరా ।
శ్రీశుభంబులనాసగి శీఘ్రమునబోవు॥
ఁఘ్నములురాకుండ ఁఘ్నరాజునుడలగు ।
భారతికిభక్తితో ప్రణతులొనరింతు॥ శ్రీశివా॥౧॥
విష్ణుముఖదేవులకు వినయనతులొనరించి ।
వేంకటరంగగురు వినుతింతుమదిని॥ శ్రీశివా॥౨॥
సంగమవలసేశ సకలలోకాధీశ ।
విశ్వేశ్వరస్వామి విఖ్యాతనామా॥ శ్రీశివా॥ ౩ ॥
జలనిందువంశమున నెలమితోబేర్పొన్న ।
నియతమృత్యుంజయనిశ్చంకనృపతి॥ శ్రీశివా ॥౪॥
నీకంకితంబుగా నేనేర్చురీతిచే ।

శాశ్వతివాహంబు కథను గాజేతు॥ శ్రీశివా॥ ౫ ॥
 మును భారతమునందు మునులు చెప్పినరీతి ।
 పరిణయవివరణ బరికించిచెపుదు॥ శ్రీశివా॥ ౬ ॥
 ఉత్తరదిశయందునుత్పన్నమైవెలయు ।
 హిమవంతమును పేరనమరునగ మొకటి॥ శ్రీశివా॥ ౭ ॥
 చేవతాస్థానమై తేజరిలు చునుండు ।
 పుష్పఫలరామపూర్ణమై యొప్పు॥ శ్రీశివా॥ ౮ ॥
 స్థలజలజంబుల సరితంత బై యొప్పు ।
 సర్వఫలవృక్షముల సరణి జెన్నొందు॥ శ్రీశివా॥ ౯ ॥
 కస్తూరిజిహ్వాది ఘనమైనవాసలు ।
 సుగంధరిలు చునుండు నెమ్మిమీరగను॥ శ్రీశివా॥ ౧౦ ॥
 లఖలజనంబులు నతివేడు గొనియాడు ।
 నతనికిమేనక చునుపత్నిగలదు ॥ శ్రీశివా॥ ౧౧ ॥
 ఆమెప్రాశస్త్యమున నమరినఫలముచే ।
 జాహ్నుడచిహ్నముల దాదాల్చియుండె॥ శ్రీశివా॥ ౧౨ ॥
 మెలతలానందింప మేనకాదేవికి ।
 పుత్రికారత్నంబు పుట్టివర్ధిలై ॥ శ్రీశివా॥ ౧౩ ॥
 అంతట హిమవంతు డానందమగ్నుడై ।
 భూరిసంధావనలో భూసురులకిచ్చె॥ శ్రీశివా॥ ౧౪ ॥
 నామకరణముసేయ నగరాజయోచించి ।

బంధుజనులనుజూచి పలికె మోదమున ||శ్రీ||శి||౧౫||
 పేరుబెట్టగవలయు పెద్దలందఱుగూడి |
 యనుచుబ్రాహ్మణజేయ నాబంధుజనులు ||శ్రీ||౧౬||
 పర్యతపుత్రిన్మొ పరగగావుననీమె |
 పార్వతియనెపేరు పరగునంచనిది ||శ్రీ||శి||వా||౧౭||
 తమపరినుమయని తల్లిదండ్రులచేత |
 తగనొందెనామంబు తరుణీలలామ ||శ్రీ||శి||౧౮||
 అగజసోదరుడైన యామైనాకుండు |
 నభితోసశ్యంబు నమరంగజేసె ||శ్రీ||శి||వా||౧౯||
 తల్లిదండ్రులకును దనిపరెట్టింపంగ |
 తగువిద్వేములుసేసె తరుణీనవ్వుచును ||శ్రీ||౨౦||
 జలిబిలిమాటలును జెలువొంద వాడుచును |
 ముదితలతోదాగు మూతలాడుచును ||శ్రీ||శి||౨౧||
 మువ్వలమురిడీలు మోయంగనఁపుల |
 మురిపెంపునడలచే ముద్దుగుల్లుచును ||శ్రీ||శి||౨౨||
 చిరుతప్రసాదంబునకు జెలువొనలంకృతుల్ |
 చిన్నారిధరియించి చెలులతోనాడె ||శ్రీ||శి||౨౩||
 నీటుగాపొల్వంబు నవ్వట్టిగనంత |
 యథివకునుయావనం బమరివెలకెక్కె ||శ్రీ||శి||౨౪||
 మెరుపుతీగనజాలె మెలతమెయికాంతిచే |

చందురునిగేరెనుచా'ననెమ్మోము || శ్రీశీవా || ౨౫ ||
 కలువరేకులబోలె కలికికన్నులతీరు |
 శ్రీకారములబోలె చెలియకణములు || శ్రీశీ || ౨౬ ||
 సంపెంగమొగ్గకు సాటియాననవచ్చు |
 కాంతిచేజెలువొందె కాంతనాసికయు || శ్రీ || ౨౭ ||
 గళముతంబుమురీతి కమనీయమైయొప్పె |
 పూలదండలనెన్నె పాలతిబాహువులు || శ్రీ || ౨౮ ||
 పాలతికిచనుదోయి పాడజూపెహుయలుగ |
 పొక్కిలిసురపొన్నపూబోలియలరె || శ్రీశీ || ౨౯ ||
 గరితకు మధ్యంబుగగనమైయొప్పెను |
 ఇసుకదిన్నెలబోలెనింతిజఘనములు || శ్రీశీవా || ౩౦ ||
 ఆరటిబోడలబోలె నతివపెందొడలెన్న |
 వరీపొట్టలనుమీరె వనితజంఘికలు || శ్రీశీ || ౩౧ ||
 కమతంబులనుబోలె కలికిప్రజవంబులు |
 పదములుపద్మ సంపదలజెన్నొందె || శ్రీశీవా || ౩౨ ||
 నక్షత్రకాంతిచే నఖములుధాసెలై |
 నెలకళంబుగిని నెలతవర్ధితె || శ్రీశీవా || ౩౩ ||
 ఈరీతిశ్రీగౌరి హిమవంతుడరినుండ |
 నతితోషయుక్తుడై నగరాజునలరె || శ్రీశీవా || ౩౪ ||
 వీణపాణినిబూని విష్ణుసంకీర్తనలు |

నాణెముగజేయుచును నారకతువచ్చె||శ్రీశి||3x||
 వచ్చినమాఃగని పరభక్తియుక్తుడై |
 పూజానమస్కృతులొందుగాజేసె||శ్రీశి||3x||
 ఒమితసంతుష్టుడై యామాః పర్యుడు |
 ఆతఃపరంపర లలరంగజేసె||శ్రీశి||3x||
 ఈగరిజాదేవి సేవించుబెండాడి |
 తనయర్థదేహంబు తప్పకనుజేయు||శ్రీశి||వా||3x||
 అనినారదుడువలికి యరిగెనవృత్త్యుడై |
 యదివిని హిమవంతుడానందమొండె||శ్రీశి||3x||
 ఆగౌరిదేవియును నతీసంతసమునొంది |
 చెలికత్తెలనుజూచి చెలిమినిట్లనియె||శ్రీశి||వా||4x||
 శశిధరుండెక్కడ సకియసేనెక్కడ |
 ననుజెందుటెక్కడ నాఃరోవినవె||శ్రీశి||వా||4x||
 అనివీరహర్తయై యాపార్వతీదేవి |
 శివునిచిత్తమునందుస్థిరముగానిలిపె||శ్రీశి||వా||4x||
 అంతట శ్రీశంభుడాదక్షపుత్రిక |
 నెడబాసినదిమొదలేమిత్రాచకను||శ్రీశి||వా||4x||
 ఉండిదాత్రాయణియర్విధరేందుగనకు |
 తగవుత్రియైయుంటతా నెదుంగుచును||శ్రీశి||వా||4x||
 ఆగరితటముననమరు నువననమందు |

డపము సేయబూ నెదగతంకరుండు॥శ్రీశివా॥౪౫॥
 అదిగనిహిమవంతుడాత్మజాతనుజూచి
 యధికమోదముతోడనవుడిట్టులనియె॥శ్రీశివా॥౪౬॥
 నాచిన్ని నెలకూన నాముద్దుంత్నమా
 నికేళివనములో నీలకంఠుండు॥శ్రీశివా॥౪౭॥
 తపము సేయగబూని తగనిచ్చెగావున
 తనిపరిచర్య లటవరోనీవు॥శ్రీశివా॥౪౮॥
 సేయగావలయును శీతాంశుధరుసేవ
 సకలశుభంబులు చాలనీకొనగు॥శ్రీశివా॥౪౯॥
 మునుల సేవలుసేయు ముదితలునీసాటి
 వారలెగారెయన వసతయుప్పొంగి॥శ్రీశివా॥౫౦॥
 తనమదికోరెకలు తగదీర్చుహరుడని
 హామకంబుతోడుత నాయుమాదేవి॥శ్రీశివా॥౫౧॥
 బాలచంద్రబోలు ఫాలప్రదేశమున
 కస్తూరితిలకంబుక్రిమముగాదిద్ది॥శ్రీశివా॥౫౨॥
 కన్నులకాటిక కమనీయముగనుంచి
 మేల్కూచిరవికనుమేలుగాదొడగి॥శ్రీశివా॥౫౩॥
 జిలుగుబుటేదారి చీరెపాలులుగగట్టి
 ఆభరణభూషితయైచెలుపుమీర॥శ్రీశివా॥౫౪॥
 వచ్చిశంకరుగాంచి హెచ్చుమోహముచేత

ఆనందభరితయై యాశ్చర్యదేవి || శ్రీశివా || ౪౪ ||
 నెచ్చెలి చాటున నీటుగానిల మండి |
 కరయుగంబులు మోడ్చి హరుని సేవింబి || శ్రీశివా || ౪౫ ||
 నీలకంఠుని దరిని బిచ్చ నెలతను జూచి |
 ఆశ్చర్యమును బొంది యాభ్రాంతి యనియె || శ్రీశివా || ౪౬ ||
 స్వామి దేవకవారి సాన్నిధ్యమున నొక |
 రావణ్యవతి వచ్చి లలితముగ నిచ్చె || శ్రీశివా || ౪౭ ||
 తపము విఘ్నము సేయడలచినటు న్నడ |
 వామ దేవము హేళనము వెడలించు || శ్రీశివా || ౪౮ ||
 లననిభ్రాంతికి నామ హేళుండనియె |
 పరిచర్య సేయను పణతిదావచ్చె || శ్రీశివా || ౪౯ ||
 అనని యాభ్రాంతి యతివిరయంబుతో |
 బరిమేశ్వరుని జూచి పలికెట్లనుచు || శ్రీశివా || ౫౦ ||
 వెరచిన జెప్పెడు వినుము మహాదేవ |
 కమలాక్షితోగలపి కరుణదప్పెడలె || శ్రీశివా || ౫౧ ||
 అనివిన్నవించిన యాభ్రాంతి నటుజూచి |
 చిరునవ్వు మోముతో శివుడప్పుడనియె || శ్రీశివా || ౫౨ ||
 అంతప నేలగు నటవపరిచర్యలను |
 చేయని మునుచును నెలవిచ్చెనంత || శ్రీశివా || ౫౩ ||
 అనుపమ వేషయై యాపార్వతీదేవి |

పరివర్తనముచే చరిత్రేరియుండె॥శ్రీశివా॥౬౫॥
 అతిమనోహరమైన యతివసాందర్యంబు,
 నరసింహచుచుహనుండతి మోహ మొందె॥శ్రీ॥౬౬॥
 హేత్వంతరము లుండుటెరిగి శ్రీశంకరుడు,
 సాన్నిధ్యభావమును సడలంగజేసె॥శ్రీశివా॥౬౭॥
 అసమయంబుననమరు లింద్రునిగూడి,
 యజునితోనరి వారతిసంభ్రమమున ॥శ్రీశివా॥౬౮॥
 లోకేశయూరేకు లోకములు బాధించు,
 తారకాసురుడ్రుంచి తగరక్ష సేయు॥శ్రీశి॥౬౯॥
 అనివిన్నవించిన నాబ్రహ్మదేవుండు,
 పలికెనిల్లనుచును భావించిమరి ॥శ్రీశివా॥౭౦॥
 పార్వతీశ్వరులకు ఐరగపుగ్రుడుబుట్టి,
 తారకాసురునిచు తథ్యంబుగాను ॥శ్రీశి॥౭౧॥
 కావునవారల గలయునటా నరించి,
 కాంక్షలీడేరును ఘనులారవినుడి ॥శ్రీశివా॥౭౨॥
 అనిననింద్రాదులు సరివేడుకలనొంది,
 మన్మథురాకను ముగోరిరపుడు ॥శ్రీశివా॥౭౩॥
 మదనుడిందునియాజ్ఞ మన్నించివేగమున,
 రాదిలుకబూదిన రథమధిష్ఠించి ॥శ్రీశివా॥౭౪॥
 సతిరతీదేవియును సరసనుగూర్చుండ

సరసోక్తులాదుచ సవిలాసుడగుచు॥శ్రీశివా॥౨౪॥
 వచ్చియింకొనిగాంచి విరసనుసాగరములు।
 గావిం విరతిశచ కడనుంచెనంత॥శ్రీశివా॥ ౨౫॥
 అమరేంద్రుడటమోద మందియాకామునకు।
 సభాసనంబిచ్చి యతఃపుభవడిగి॥శ్రీశి ॥౨౬॥
 మాన్యోక్తులాడిన మదనుడిందు, నిజాచి।
 యతివిసమలబుతో నపుడిట్టులయె॥శ్రీ ॥౨౭॥
 నీకరుణగలిగిన నిజమురుదుగ్గిండచిని।
 యలగిననాకేమియగుభయంబనిన॥శ్రీశివా: ౨౮॥
 వినుమునావిన్నపము : శవీకరించెన।
 తాకకాసురుడను దైత్యుడుగలదు॥శ్రీశివా॥౨౯॥
 వానినివధియింప వశముగాజెప్పరికి।
 శివునికొమగుండైన సేనానిదక్క॥శ్రీశివా॥౩౦॥
 కాపుననుమతోడ గలియంగహరుగూర్చి।
 నిన్నుగోరితిమిది నిశ్చయంబులన॥శ్రీశివా॥౩౧॥
 ఇటు గావించిన నీకుపరిణయఫలము।
 శిష్టరక్షణనీకు సిద్ధముగగలుగు॥శ్రీశివా॥౩౨॥
 అనినవినికందర్పుడతిమహయుక్తుడై।
 పాకకాననునితోబలికె మోదమున॥శ్రీశివా॥౩౩॥

అలవసంతునిసహాయము గొనియేగెడ |
 శివయుశిశుడునుగల్గు సిద్ధవనమునకు || శ్రీశివా || ౮౫ ||
 పసివారుభయుల నేకముగజేసెదను |
 నావిరిశరమున నాత్రాణగనుము || శ్రీశివా || ౮౬ ||
 అమీసమెగవేసి యాయించునికుఁము || ౮౭ ||
 చనియెపొభంబునకు సతితోడగూడి || శ్రీశివా || ౮౮ ||
 శయ్యపైశయించు సహాయంబుననురతి |
 చెక్కిటపెముజేర్చి చింతించిపగికి శ్రీశివా || ౮౯ ||
 పాశేశనామనవి బాగుగావినవయ్య |
 బలవద్విరోధంబుబాగుగాదెపుడు || శ్రీశివా || ౯౦ ||
 హనునితపోవిఘ్నమయిన మేలించునకు |
 మనకేమిక్కిలైనమాన్వలేడతడు || శ్రీశివా || ౯౧ ||
 సామాన్యదేహుడుసకలదేహార్పితడు |
 హరియంతవాడతడరసిమాడగను || శ్రీశివా || ౯౨ ||
 మనకేమిసేమమనిమాన్వలెఁముక్క || ౯౩ ||
 పుష్పబాణుండపుడుపూటోణికినియె || శ్రీశివా || ౯౪ ||
 భామినీయూవట్టి భ్రమమానుమేమను |
 గానిమ్ముదేవతలకార్యమునుమాన || శ్రీశివా || ౯౫ ||
 అనిననారతిదేవి మనముననమకొనె |

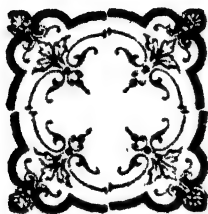
కాగలకార్యములు గాకపోవనుచు॥శ్రీశివా॥౯౮॥

పతిమాటకెడురాడ బనియేమిలేదని।

పతిచెంతదానపుడుపవర్తించి యుండె॥౯౯॥

శ్రీశివాశెతికంత శ్రీపార్వతీశ్వరా॥

శ్రీశుభంబులనాసగి శీఘ్రమునబోవు॥

శ్రీరామా-

శ్రీరస్తు-

శ్రీశుభం భవతు-

అతిస్తుతుస్తు-

శ్రీనివాసగురవేనమః •

శ్రీగౌరీవివాహః

ద్వితీయాశ్వాసపాఠము.

శ్రీశివాశీఠికంఠ శ్రీపార్వతీశ్వరా!

శ్రీశుభంబులనొసగిశీఘ్రమునబోవు॥

అంతబ్రథాతమునందుమేలకనిమరుడు ।

పయనమైవెడలెదనపత్నితోగూడ॥శ్రీశివా॥౧॥

ఒంటిబాపదువలె నొప్పుచునుదయించె ।

వేగుచుక్తప్పుడు విధివిశముగాను॥శ్రీశివా॥౨॥

దీనతగలరతి దేవియాననమన ।

చంద్రబింబముతోంటిచాయ నకలరె॥శ్రీశివా॥౩॥

అరుబోదయంబున నలరువిల్లుడుజనె ।

హరునాశ్రమంబున కతివేగమునను॥శ్రీశివా॥౪॥

అంతవసంతుడు నలరువిల్లుగూడి ।

ఆవనమునందు విహారములుసలిపె॥శ్రీశివా॥౫॥
 ఆసనమునందు నలరులుఃకసించె॥
 శుకపికధ్వనులచే శోభజెన్నొండె॥శ్రీశివా॥౬॥
 మలయమారుతములు మఁడముగాపించె॥
 మధుకరములరొడల్ మానుగాహచ్చె॥శ్రీశి॥౭॥
 అప్పుడప్పార్వతి యనుగుచెలులై యున్న॥
 కలవాణి నవమాలి కలక్రూడగూడి॥శ్రీశివా॥౮॥
 ఎనకేళిజేయుచు దనచెలులనుజూచి॥
 హరుసేవ కాలస్య మాయెగాయనిన॥శ్రీశివా॥౯॥
 కలవాణినవమాలికలు చిరునవ్వుతో॥
 ననిరిగొంసజూచి యత్రివేడగలలర॥శ్రీశివా॥౧౦॥
 అతిసుందరుండైన యాయీశుదయజేంది॥
 మెలగినమేలగు నెలతఱోవినవే॥శ్రీశివా॥౧౧॥
 మావంటిచెలులతో మరియేమిపనిలేదు॥
 ఈశునిచెంగట నెలమితోమెలగు॥శ్రీశివా॥౧౨॥
 మేమునునదీమంచి మేలనియుంటిమి॥
 నీమదికోరికల్ నిజముగాదెలసి॥ శ్రీశివా॥౧౩॥
 అనిమేలమాడిన యాచెలులనుజూచి॥
 చిడుముడిపాటునచెలియదాననియె॥శ్రీశివా॥౧౪॥
 నేనెవ్వరికిపనుల్ నేర్పునజేయంగ॥

జాలనుజనియెద జననిసన్నిధికిఁ శ్రీశివా॥౧౫॥
 అనిపైటజేరాడ నతివేగజనుచెలి ।
 చెయిబట్టినిలిపియాచెలియచాననియె॥శ్రీ॥౧౬॥
 కలవాణిమాటల శలిగిజ'నమందిదా ।
 హాస్యంపుమాటలకాగ్రహముదగునా॥శ్రీశి॥౧౭॥
 శంకరుపరిచర్య పాంకముగజేయుమని ।
 సీతండ్రనినువేడక నియమించియుండె॥శ్రీశి॥౧౮॥
 కావునగురునాజ్ఞ కమమిరియుంచుట ।
 తగదునీకెప్పుడు దరుణివిసమ్మ॥శ్రీశివా॥౧౯॥
 అనుచుమబోధించి యంచికాడేవిని ।
 శశిధరుసేవకు సమకూర్చిరంత॥శ్రీశివా॥౨౦॥
 పార్వతిశంభుని పజ్జ 'కుజ' నుదెంచి ।
 జడవిప్పయత్నించి జంకెగంగకుమ॥శ్రీశివా॥౨౧॥
 మేనబూసినభూతి మేలుగావడువబో ।
 భోగిఘాతకృతులకుభూరిధయమొందె॥శ్రీ॥౨౨॥
 గళనైల్యమునుదుడువ గాబోయిభీతిరె ।
 పుణీకలపేరులను బొందుగాజూచి॥శ్రీశివా॥౨౩॥
 వలువతాగప్పను వనితయాలోచించి ।
 పులిచమ్రమునుజూచిబలుభీతినొండె॥శ్రీశివా॥౨౪॥
 పరీతినైనను హేళునిమెయినంట ।

నలవిగాకపుడుండె నలినాయతాక్షి॥శ్రీశివా॥౨౫॥
 అయినచో నెటులుండు హరుడతివిష్టచే!
 దక్షము సేయుచునుదానుపవనమునందు॥శ్రీశి॥౨౬॥
 ఈశునిజపమాల నింతిదాధరియించి!
 తనతారహారమునుదనరనందిచ్చె॥శ్రీశివా॥౨౭॥
 క్షదితరియనియెంచి మడనుండునీశుపై!
 వడినేసెనుమబాణవగ్గమింపొంద॥శ్రీశివా॥౨౮॥
 చలితమనస్కుడై శంభుండుయోచించి ।
 యలరువిల్తురహించెనగ్నివేత్రిమున॥శ్రీశివా॥౨౯॥
 ఆసమయమునందు నావసంతుడుబారె!
 ఆశల్లెనుజెదిరె నాపక్షిచయము॥శ్రీశివా॥౩౦॥
 అంతటహిమవంతు డతిభీతియుక్తుడై!
 తనపుత్రిపార్వతిని దగదోడితెచ్చె॥శ్రీశినా॥౩౧॥
 కడుకడుకనుమేన కాడేవియొద్దను!
 నునిచియప్పడు ధైర్యముననుండిరంత॥శ్రీశి॥౩౨॥
 ఆరతిదేవియునాతాస్వరముతోడ!
 నవనిపైబొలుచు నటదుఃఖిండుచు॥శ్రీశివా॥౩౩॥
 శంకరుని శాంకరిని పాంకపర్చదలంచె!
 శివునికేమపకృతి సిద్ధముగజేసె॥శ్రీశివా॥౩౪॥
 పరమేష్ఠియాజ్ఞచే బరగనిందాద్రులు!

మచ్చ' ర మెక్కించిమగుకొల్పిమకుని॥శ్రీశివా॥౩౫॥
 హరుకంటిమంటకునప్పిందిరిగాని|
 కావంగలేరైరి ఘనులుమమ్మిపుడు॥శ్రీశివా॥౩౬॥
 ఆమరేందుడైక్కడ నావసంతుండేడి|
 అహహామమ్మనజూడ నైనరారైరి॥శ్రీశివా॥౩౭॥
 నేను పాతివ్రత్య నియతిచేనుగ్రముగ|
 మూడులోకములునిమూలముగజేతు॥శ్రీశి॥౩౮॥
 ఆనియప్పుడాసాధ్య మనమునజింకంచె|
 పరులనుహింసించపరహానియమచు॥శ్రీశివా॥౩౯॥
 పతితాసహగమనంబు బాగుగాజేసిన|
 కైవల్యపదవిని గాంచెదననుచుశ్రీశివా॥౪౦॥
 అగ్నిప్రవేశంబు నమరజేయగబూని|
 అనలంబుదరిచేరి యారతీదేవి॥శ్రీశివా॥౪౧॥
 సకలలోకాధీశ సర్వేశ్వరాయని|
 నాదేవునాజ్ఞచే నశరీరవాణి॥శ్రీశివా॥౪౨॥
 వనితరొసేకును వైభవ్యమిలలేడు|
 అంగసంఘాతుడ నంగుడై వెలయు॥శ్రీశివా॥౪౩॥
 తానంగయుక్తుడై దగనీకునెప్పుడు|
 గానవచ్చునుమమ్మ కడుసుందరముగ॥శ్రీశివా॥౪౪॥
 మాంగళ్యలోపంబు మరినీకునెప్పుడు|

కాదునుక్తానుచును రహిమీరబలికె ||శ్రీశివా||౪౫||
 అంతరతిదేవియు నతిముదమొందుచు|
 తనకాంతులొగూడితగసుఖంబుండె||శ్రీశివా||౪౬||
 అప్పుడప్పార్వతియునాత్మమనోరథ|
 వికలత్వమునకయి వెతజెందిమఱి ||శ్రీశివా||౪౭||
 తరుణేందుధరుడేలయరుజెంచి నాకేలి|
 వనమునతిపమును నొనరంగజేసె ||శ్రీశివా||౪౮||
 పరిచర్యకై నేను పరమేశ్వరజేరి|
 పతియతడేయనుచు భావించినెల ||శ్రీశివా||౪౯||
 అంతటమదనుండు నలరు బాణమురేయ|
 వేలయాతనినణచె నీలకంతుండు ||శ్రీశివా||౫౦||
 ప్రియునకునీరీతి ప్రేమశేకుండిన|
 నారూపమదియేల నాదువయసేల ||శ్రీశివా||౫౧||
 అఃబహువింతచే నక్కాంతయుండగా|
 హరుడుక్తలాసగిరి కరిగెవేగమున ||శ్రీశివా||౫౨||
 అరిగియేకాంతమున నతివిరహార్తుడై|
 శయ్యపైవసించెనతిదలంపుచు||శ్రీశివా||౫౩||
 పరివరివిధముల భావించిభిన్నుడై|
 హరుడుండనాభృంగియనియెనిల్లనుచు||శ్రీశి||౫౪||
 దేవరమీమేని తీరుజాచినయంత|

కమపికారంబుగాకాన్పించెనుపుడు॥శ్రీశివా॥౫౫॥
 ఎన్నడులేదిట్లు చిన్నబోవుటయేమి!
 దాచక సెలవిచ్చుదయ్యతోను సామి॥శ్రీశివా॥౫౬॥
 అనభృంగిగని హరుం దనియెనుతరంతలో,
 కామిని సేదబాసి కుటిలికలతను॥శ్రీశివా॥౫౭॥
 కనులగట్టిన యట్లు కాంత దోడుచునుండు!
 గావుననే నెటుల గంతుపార్వతిని॥శ్రీశివా॥౫౮॥
 అనవినియాభృంగి హంసంబుతోబలికె,
 కాంతగాడదిమహా కార్తికనుదోచె॥శ్రీశివా॥౫౯॥
 గాకున్ననవటమ గరిచుతో నుండక,
 నీటకేలపాడకట్టు నింతవేగమున॥శ్రీశివా॥౬౦॥
 సామిమిమ్మునబట్టి సగము సేయకపోడు!
 చిన్నెలునువన్నెలును చింతించిచూడ॥శ్రీశి॥౬౧॥
 పమటకానియా యింత నెట్లయినను,
 చూడకతాళనని శూలముట్ల నియె॥శ్రీశివా॥౬౨॥
 ఎరుకులవేడమున వేగి నెలలనుజూచి!
 వచ్చెదననివలికె వామదేవుండు ॥శ్రీశివా॥౬౩॥
 అననినిభృంగియో యయ్యసేవకురాలు!
 వలెనేనుమీవెంట వచ్చెదనుపామి॥శ్రీశివా॥౬౪॥
 అనుకులిగినభృంగి నామహాకుడుచూచి!

యనియెదానస్వడుహహ మలరంగ||శ్రీశివా||౬౫||
 నీ వెట్టి మొట్టులను నీచేష్టలనుమాని|
 చక్కగా,మండుమనిముక్కంటియనిన||శ్రీశి||౬౬||
 వినవయ్యమనబ్రతుకె వెట్టి మొట్టిగనుండ|
 మరిమంచిచేష్టలు మనకేలగలుగు|| శ్రీశివా||౬౭||
 అనుకొనియాయుద్ధరతి వేడుకలుమీర|
 నెరుకలవేషముని వేగిరాగిరికి||శ్రీశివా||౬౮||
 హరుడపుడుతనచిహ్ను మగుపడనీకుండ|
 కరములందునుపూల గాజాలమదొడిగి||శ్రీశి||౬౯||
 గిలుకునుకౌటవేళ్లు చెలువందఫరియించి|
 కుచ్చులబొప్పీల్ గుమ్మటిల్ మరియు||శ్రీశివా||౭౦||
 పచ్చలబొగడలు వివిరలుమొదలగు |
 కణకాభూషణములు కణకములమెరయు||శ్రీ||౭౧||
 ముక్కునబలుకెంపు ముంగరభాసిల్ల|
 పెక్కురతనపుపూనపేర్లుజెన్నొంద||శ్రీశివా||౭౨||
 శిరముననవరత్న శృంగారమైనట్టి|
 బుట్టనొక్కటిబూనిపాలుపుమీరగను||శ్రీశివా||౭౩||
 పూర్వమువిష్ణుండు భవనమోహినియైన|
 కరణినిదావచ్చి గరకంఠుడటకు||శ్రీశివా||౭౪||
 అతనివెంటనే యరుదెంచెభృంగియును|

తోటియెరుకలసాని సాటియైవెలసి శ్రీశివా॥౭౫॥
 బత్తిలో మెక్రికుచు పరమేశ్వరెంటను॥
 తాటిబుట్టునుతన తలమీదబెట్టి శ్రీశివా॥౭౬॥
 గాజుపూసలపేర్లు కంతమునధరియించి॥
 ముక్కెరబొట్టదిముక్కుననువెలుగ శ్రీశివా॥౭౭॥
 ఇస్తడికమ్మల నిరువొందచెప్పులందు॥
 హత్తిందిసవతిని అపుడుతిమ్మిచును శ్రీశివా॥౭౮॥
 కొత్తయలి క గిలగుతులుమోయింది॥
 వాయిించికొంచునువచ్చెశివువెంట శ్రీశివా॥౭౯॥
 శీవునియోగంబున శీఘ్రంబుగాళ్ళంగి॥
 పార్వతియింటికి బరగంగజన్మయె శ్రీశివా॥౮౦॥
 చనియెరికెతవలె బనిమీనివిచ్చంబు॥
 నడుగుచునెరుకనుకడుజెప్పదొంగె శ్రీశివా॥౮౧॥
 అవ్వనోయవ్వమా యవ్వమారాజవె॥
 యవ్వభాగ్యముగలిగియలరారునీవు శ్రీశివా॥౮౨॥
 పాడిపంటలుగలిగి ప్రిబలుడువెయవ్వ॥
 పిరిగలతల్లివై పిద్ధముగనీవు శ్రీశివా॥౮౩॥
 కొడుకులకోటవై కూడియుండెదవవ్వ॥
 కుట్టులసురభివై సాంపాందునీవు శ్రీశివా॥౮౪॥
 బంతుగులుగలిగిన భాగ్యవతివేయవ్వ॥

అమ్మవారమ్మవా రమ్మవారనుచు శ్రీశివా॥౧౫॥
 జగదమ్మజగదమ్మ జగదమ్మ వినుచుమ్మ!
 బంగారుకాలికి బాగ మొక్కెవ నె॥శ్రీశివా॥౧౬॥
 అమ్మదోసెడుముప్పి నందిచ్చివేగమే ।
 బురిగారికిముద్ద బువ్వబెట్టమ్మ శ్రీశివా॥౧౭॥
 సోడిగాడిప్పుడు చూడునీపైబత్తి ।
 గలిగిజంజామ్మని కడువేగవచ్చు శ్రీశివా॥౧౮॥
 నీరొట్టెయిప్పుడు వేతబడనున్నది ।
 నీకోర్కెగట్టెకు నిజముగానమ్మ శ్రీశివా॥౧౯॥
 అనవినిపార్యతి యాయెరుకులదాని ।
 నెరుకయడిగెదనని నెనరుగాబలికె॥శ్రీశివా॥౨౦॥
 అవు నెయెరుకులదాన యడిగనట్లిచ్చెద ।
 తార్కాణముగజెప్పు తరుణినాకోర్కె॥శ్రీ॥౨౧॥
 అగ్రారీయడిగిన నామాయయెరికిత ।
 తెప్పెనుఒకమాట నొప్పుగావలదు శ్రీశివా॥౨౨॥
 ఎరుకజెప్పుటకప్పు డేమిలోచదునాకు ।
 నాయవస్థనుచినుము వారిరోసివు శ్రీశివా॥౨౩॥
 నాపతినన్నును నాభవతిగణములను ।
 విడచెదానొకకొండ వెలచుకనుకూడ॥శ్రీశి॥౨౪॥
 వలసితిరుగుచునుండె వానిజాడనునేను ।

వచ్చియుంటినిసుమ్మ వనితవినుమమ్మ శ్రీ॥౯౫॥
 సూచాయలేగాని సూటిగాజెప్పంగ
 జాలనునిజమును వీలుగాజెప్ప॥శ్రీశివా॥౯౬॥
 మామెరుకలసాని మానుగానద్దరి
 సున్నదినిజమును నొప్పుగాజెప్ప॥శ్రీశివా॥౯౭॥
 అనవినిచెలిచిల్చి యతివేడ్కలోబంచె
 యెరుకులసానికై యతివేగమునను॥శ్రీశివా॥౯౮॥
 ఎరికెనదరిజేరి యెలనాగబలకెను
 నినుదోడితెమ్మునె నిమిషమెడలేక॥శ్రీశివా॥౯౯॥
 రావన్తుయోయమ్మరాజసమేలనె
 యతివేగమునను మాయన్తునగ్నిధికి॥శ్రీశివా॥౧౦౦॥
 అనిననెరుకులసాని యతిముదమొదవంగ
 నెరుకొయెరుకోయనుచునింపుతోవచ్చె॥శ్రీ॥౧౦౧॥
 వచ్చినయెరికతను వరముగాపార్వతి
 జాచియకృతమొందెనుదతియందముకు॥శ్రీ॥౧౦౨॥
 రత్నపీతమునందు రమణినిగూర్చుండ
 నియమించకపటపు నెలతయిట్లనియె॥శ్రీశివా॥౧౦౩॥
 ఎరుకవారలు గలరెండరైనను మాకు
 సరివత్తులేకలపచానరోవినవే ॥శ్రీశివా॥౧౦౪॥
 మమ్మునలోకపామాన్యముగదలచకుము

కొన్నితారాకాణములు కొమ్మనేచెవుడు||శ్రీ||౧౦౫||
 పద్మజరాణికి పరిణయంబొటమా|
 యెరుకనేగాదటె యెంచిమాడగను||శ్రీ||౧౦౬||
 పాకశాసనురాణి పరిణయంబొటయు|
 మా యెరుకనేగాదెమహానీయముగను||శ్రీ||౧౦౭||
 గరిమగామూడు లోకముల శుభంబులు|
 మా యెరుకనేసుమ్ముమానుగానయ్యె||శ్రీ||౧౦౮||
 తరుణిసీమదికొర్కె తారాకాణముగజెప్పి|
 తనుకొర్కె లందుదునుతప్పకనుజను||శ్రీ||౧౦౯||
 ఆమాటలన్నియు నశివేడ్కతోవిని|
 యాగౌరితనమది నలరంగదలచి||శ్రీ||౧౧౦||
 ౧౦౮గుచేబలొ పలముత్యములబోన్|
 ముహూరుతనహస్తమునబట్టివేగ||శ్రీ||౧౧౧||
 ఫాలభాగమునందు పరమభక్తిగనుంచి|
 మ్రొక్కికొయిల్లునుచునుముదితమదిదలచె||శ్రీ||౧౧౨||
 ముక్కంటి సామికిజక్కగా కయవచ్చి|
 నన్నివుడుపెండ్లాడు జెమ్మమీరగను||శ్రీ||౧౧౩||
 అనితలచిముత్యముల నాచేటతోబోన్|
 ననినామి యందిచ్చె జెటవొందగాను||శ్రీ||౧౧౪||
 ఆవుడులేనగనొప్పు నాయెరుకసాని|

ఆత్మదైవములగుట నుచుదలపోసి శ్రీశివా॥౧౧౫॥
 సామిసీయప్పతి సక్కరధకుడయో॥
 దామోరరయ్యయో దైవములరాయ॥శ్రీశి॥౧౧౬॥
 యేదాలుబమ్మకు యిచ్చినయోతండ్రి॥
 మాధవరాయుడా మము నేలువేల్పు॥శ్రీశి॥౧౧౭॥
 బూదారకూపంబుబొందినయే సామి॥
 ఆదినారాయణయఖలాండనాథ॥శ్రీశివా॥౧౧౮॥
 పిమ్మదిరప్పన్న సేకూరనాయకుడ॥
 నల నగుదేవర నాముక్తులయ్య॥శ్రీశివా॥౧౧౯॥
 తెల నితిరుమణి దిది నయోసామి॥
 కీకుమ్మోక్తైదనివుడునీలాద్రి నాథ॥శ్రీశివా॥౧౨౦॥
 జోకతోనాకన్ని చొప్పడదెలుపుమి॥
 బెజవాడలోనున్న పేరయినమరగ॥శ్రీశి॥౧౨౧॥
 ఉజనీమహంకారి యోయాదినీసతి॥
 నిశిలేశివారాయణి భక్తకారి॥శ్రీశివా॥౧౨౨॥
 వికటింపకుమినీవు విశదపరచెదనేను॥
 మాయాపురీశ్వరుని ముగినదేవి॥శ్రీశివా॥౧౨౩॥
 ఓయాదిలచ్చిమి యోలోకములమాత॥
 యోడకనాకపుకు దోడుగావలయు॥శ్రీశి॥౧౨౪॥
 ఓబమ్మయిల్లాల యేసరసపతిదేవి॥

యో బారతీ దేవి యో పలుకుమాత॥శ్రీశీవా॥౧౨౫॥
 పరఁగంగా నాజిమ్మ బాయకనుండుమీ!
 యెరుకజెప్పెడి వేళ మరువకను నీవు॥శ్రీశీ॥౧౨౬॥
 ఇగ నాలుదొలగించు నిగినేళమూరితి!
 సగినాలులెస్సగా పాగగా జేయు॥శ్రీశీవా॥౧౨౭॥
 ఉల్లంబులోనెల్లు డెల్లజేజేలార!
 కొల్లాపురీ దెవికోరెడ నె నిన్ను॥శ్రీశీవా॥౧౨౮॥
 ఆశించి యీదుండి యాత్మలోండులచిన!
 తలపులేడెచ్చమే తారాగముగను॥శ్రీశీ॥౧౨౯॥
 ఈకాంతమనసు నాయెడవచ్చునట్లుగా!
 వాకియ్యరేనాదు వదనముననిలిచి॥శ్రీశీవా॥౧౩౦॥
 అనియొంటి వాల్గంటినంటితి ననియొంచి!
 కేలుకేల నమర్చిమే లెరుక చెప్పె॥శ్రీశీవా॥౧౩౧॥
 ఓయనోయోదేవి యోభాగ్యశాలివే!
 భాగ్యములుగలచెయ్యిపతివృచెయ్యి॥శ్రీశీ॥౧౩౨॥
 సంతానములుగల చల్లనినీచెయ్యి!
 కొడుకులకోట్టవై కొమరండవమ్మ॥శ్రీశీవా॥౧౩౩॥
 ఒకకతలపుజేసి యొకకోరికనుకోరి!
 దొడ్డమేలడిగితివి చెడ్డలేదమ్మ॥శ్రీశీవా॥౧౩౪॥
 ఆపికామొపందొయని యడుగుచునున్నావు!

కల్లయోజ మొయని కడుభ్రమసినావు॥శ్రీ॥౧౩౫॥
 అవునొకాదోయని యాత్మలోదలవితె॥
 చేకూడదోలేక చేకూడుననుచు॥శ్రీశివా॥౧౩౬॥
 తడవదుచున్నావు తరుణిరోవినవమ్మ,
 కాయగాదదిపండు కాంతవినవమ్మ॥శ్రీశివా॥౧౩౭॥
 కలగాదది విముకలికిరో వినవమ్మ ।
 శీఘ్రమేచేకూడుసద్ధమిది నమ్ము॥శ్రీశివా॥౧౩౮॥
 ఏకోపుకార్యమన నీకోపుకార్యమిది,
 తలపుతాగ్ధాణముగతప్పకనుజేల్చుదు॥శ్రీశి॥౧౩౯॥
 స్త్రీపురుషభేదములు సిద్ధముగజేల్చుదు ।
 మగవారిపైతలవును గువరోవినవే॥శ్రీశివా॥౧౪౦॥
 ఎడలోదలంచువి యెన్నార్లకొనని,
 యొకటిరెండోమాడోయొప్పుగాననిన॥శ్రీశి॥౧౪౧॥
 పండ తరబడిగాదు యెలనాగవినవమ్మ,
 కొద్దిరోగమహును కొంతలేడుండ॥శ్రీశి॥౧౪౨॥
 చోడగాడినకూడి చోద్యంబుగానీవు,
 తక్కురవిక్కెరలదనరింపలికెడవే॥శ్రీశివా॥౧౪౩॥
 అప్పుమనమమెద్ది యెకోరెగలిచ్చెదవే ।
 యిప్పుడునీనాథుకిక్కడ నెనాకు॥శ్రీశివా॥౧౪౪॥
 పొడగట్టియెన్నాడు పొలమగదాడునని,

నీకునుగనబడదు నాకుగనిపించుశ్రీశివా॥౧౪౫॥
 మేనువణంకెను మెయిచెమటబుట్టెను।
 చాలపులకరింపు మేలు గాగలిగె॥శ్రీశివా॥౧౪౬॥
 నీపైనిదయవచ్చె నెన్నితోబెండాడు।
 శీఘ్రముగనీకోర్కె సిద్ధమగునమ్మ॥శ్రీశివా॥౧౪౭॥
 నాబుట్ట నోడని నమ్మించిపలికిన।
 నానందిముచిజెంది యతిఃసన్మమున॥శ్రీ॥౧౪౮॥
 ఇదియేమి యూహిత యెరికతలెందైన।
 వచ్చిచెప్పురెకొన్నివరుసశకునములు॥శ్రీశి॥౧౪౯॥
 మృగీక నేనడిగిన నికిర ముగనాకోర్కె।
 నీయెరుకలసావి యింపుగమజెప్పె॥శ్రీశివా॥౧౫౦॥
 అచ్చబొడిచివయట్టు లచ్చముగాజెప్పె।
 వేరికితగాదిదియెంచిమాడగను॥శ్రీశివా॥౧౫౧॥
 నాపారిశివకృప నాణెముగనీమూతిగ।
 యైయవతరించెనని హవనంబునొంది॥శ్రీ॥౧౫౨॥
 ఇచ్చెలిమెచ్చినే నేమిచ్చుచానను।
 జగములనిచ్చినను జాంబీతెరికి॥శ్రీశివా॥౧౫౩॥
 అనిమల్లెపూదండ దనప్రియుమెడనేయు।
 నటులముక్తాహారమతివ మెడవైచె॥శ్రీశివా॥౧౫౪॥
 మరియునునవరత్న మయథావణంబులు।

విలువైనచీరలువిడమొసంగుచును॥శ్రీశివా॥౧౫౫॥
 తగురీతిసేజాల తగదయనుంచుమని ।
 వినయోక్తులాడిన వెలదికిట నియె॥శ్రీశివా॥౧౫౬॥
 ఇపుడేమిసేతల పీడేరినప్పుడు ।
 నీభాగ్యమంతయును నిజముగావాది॥శ్రీశి॥౧౫౭॥
 అనగనదినిజమని యాపార్వతీజేది ।
 వినయముననెరికితను ఏడ్చొక్కెనంత॥శ్రీశి॥౧౫౮॥
 ఏగతిపశుపతి వేగమపరియగు ।
 ననుచునాత్మనుదలదియతివచింతించె॥శ్రీశి॥౧౫౯॥
 తపముసేయకకాని దగసిద్ధిగాదని ।
 తల్లిదండ్రులయాజ్ఞదగబొందియపుడు ॥శ్రీ॥౧౬౦॥
 జడలువల్కలములు సరవితోధరియించి ।
 గౌరీశిఖరమునకు గౌరిదాజనియె॥శ్రీశివా॥౧౬౧॥
 అచ్చటనివసించి యతిఘోరతపమును ।
 జేయనారంభించె సిగ్ధముగనంత॥శ్రీశివా॥౧౬౨॥
 నివిడగర్జనలతో నీరదంబులుగూడి ।
 తళతళమెరసి జలధారలన్దురియె॥శ్రీశివా॥౧౬౩॥
 బట్టబయలునవిచ్చి బలునిష్కమండగా ।
 శిరసుపైజీలధార లరవొందగురిసె॥శ్రీశి॥౧౬౪॥
 ఇట్లువహణకాల మింపుతోవెల్లించి ।

హిమసాంద్రముగవచ్చె హేమంతముతువు॥శ్రీశివా॥
 ఇట్టిదుస్సహమైన హేమంతముతువందు॥
 జలమధ్యమందుండి సతితపముజేసె॥శ్రీశి॥౧౬౬॥
 భీష్మంబుగావచ్చె శ్రీష్టముతువంతటను॥
 వెలదియావేడిమికి వెరపేమిలేక॥శ్రీశివా॥౧౬౭॥
 పంచాగ్ని మధ్యమున పరమనిష్ఠునినిచ్చి॥
 తపముజేయుచునుండె తరుణియచ్చోట॥శ్రీ॥౧౬౮॥
 ఆఘోరతపముచే నవనివణంకెను॥
 సర్వభూతములును చాలభయమొందె॥శ్రీశి॥౧౬౯॥
 అంతటశంకరుండతి మోదమొప్పంగ॥
 వటువేషమునవచ్చె వనితసన్నిధికి॥శ్రీశివా॥౧౭౦॥
 తనఫల భాగమున దగనూర్ధ్వపుండ్రము॥
 పాశాశదంక్షంబు బరగహస్తమున॥శ్రీశివా॥౧౭౧॥
 లలితమధ్యంబున నలరమాంజనిజుట్టి॥
 పాలుపొందుపావలను పొందుగామట్టి॥శ్రీ॥౧౭౨॥
 పచ్చకౌశీనంబు బాగుగాధరియించి॥
 దరివచ్చుభృంగిని దగుశీష్యుజేసి॥శ్రీశివా॥౧౭౩॥
 ఆతనిశిష్యుండు నజినపుస్తకములు॥
 చెలువొందగానుందిచెలిమిమీరగను॥శ్రీ॥౧౭౪॥
 పదియునారేడుల ప్రాయపుబాలుడై॥

బాలసూర్యునివలెబలుతేజ మొప్ప||శ్రీశివా||౧౭౫
వామనమూర్తివలె వచ్చిపావనమైన ।

గౌరీతపోవనముగ నెసంతసమున||శ్రీశివా||౧౭౬||

ఫలపుష్పచయముచే విలసిల్లువనమందు|

తనజపాంతమునందు దగజెలులనూడి||శ్రీ||౧౭౭||

మితఫలాహారము మేలిమిగాజేసి ।

వేదికపైనియూ వెలదిగూర్చుండె||శ్రీశివా||౧౭౮||

ఆపార్యతనిజూచి యతిమోహముగ్నుడై ।

వటుకేవధారియగు వామదేవుండు||శ్రీ||౧౭౯||

సర్వజ్ఞుడయ్యును సామాన్యతనుబూని|

యతివసాందర్యమునకతిల్లుడగుచు||శ్రీ||౧౮౦||

ఈబాలనేలీల నెసనెదనోయసుచు|

నింతిసమీపమునకెలమితోవచ్చె||శ్రీశివా||౧౮౧||

అప్పుడుచెలికత్తె లతనిగనిగారితో ।

ప్రియమలరబిక్కిరినయ మొప్పగాను||శ్రీశి||౧౮౨||

నీపాలిశివుడువలె వేచారగావచ్చె ।

దగుబ్రహ్మచారియైతనరినమూర్తి||శ్రీశినా||౧౮౩||

ఇట్టివారలపూజ సింహాంధజేసిన ।

నిఖిలకుభంబులునిక్కముగగలు||శ్రీశివా||౧౮౪||

అటుగాననీతని కతిభక్తిచేమ్రొక్కి ।

దీవనలూడుము తేజరిల్లగను! శ్రీశివా॥౧౮౫॥
 అనగారియాతని కర్మపాద్యములిచ్చి!
 నతిజేసియుచితాసనమునమర్చించె॥శ్రీశి॥౧౮౬॥
 అక్కపటపటుడుదా వాశీర్వచించెను ।
 శీఘ్రమేవివివాహసద్ధిరప్తనుచు॥శ్రీశివా॥౧౮౭॥
 ఆమయనిట్లనె నాసనాసెనుడై!
 యతివనుజూచి యత్యానందముగను॥శ్రీశి ౧౮౮॥
 ఎప్పురిదానవే యింతినిపేరెమి!
 యేలతపమొనరించె దీవనమునంచు॥శ్రీశి॥౧౮౯॥
 హిమగిరితెనయవో యీవనలక్ష్మివో!
 నిజముగాఁబలుపుము నీరేణవేత్రా॥శ్రీశివా౧౯౦॥
 తెలిపిననీకోరె ఫలితముగాజేయ!
 జాలుదుజవ్వని జాలమిక నేలశ్రీశివా॥౧౯౧॥
 అనిననప్పర్వతి యతిలజ్జకొందుచు!
 తనచెలికలవాణి గనిననదియవియె॥శ్రీశివా॥౧౯౨॥
 వినుమయ్యియాకన్య తనయహిమవంతునకు!
 పార్వతీయనుసేర బరగుచునుండు॥శ్రీశి॥౧౯౩॥
 శివునిబెండ్లాడుటకు చిత్తముదృఢపర్చి!
 తపముజేయఁబూనె తథ్యముగనిచట॥శ్రీశి॥౧౯౪॥
 అనినబ్రహ్మచారివిని పక్క ననునవి!

అనురాగముననిట్టులనెయ్యె మమత్రాడ॥శ్రీశి॥౧౯౫॥
 ఎక్క సక్యముగాగ నీచెలిపలికెనో॥
 అక్కటహరునిబెండ్లాడంగవగునె॥శ్రీశివా॥౧౯౬॥
 పరీతిదోచెనీకీబుద్ధిజెప్పవే॥
 పడతిరోసేబుద్ధిబంగారుగాను॥శ్రీశివా॥౧౯౭॥
 కపటబుద్ధినినిన్ను కడుమోసపుప్పిరి॥
 యెవ్వరోగాని నే నేమిచెప్పుదును॥శ్రీశివా॥౧౯౮॥
 అయిననాతనిచర్యలరసి చెప్పెదగొన్ని॥
 కులగోత్రములు లేవునుణహీనజతడు॥శ్రీశి॥౧౯౯॥
 అట్టివానిని బెండ్లియాడుట కన్నను॥
 పుత్రగట్టిండుకో పాలతిస్థానువున శ్రీశి॥౨౦౦॥
 నగుబాట్లపనియగు నమ్మునామాట॥
 తగమనీవతనివి దగబెండ్లియాడ॥శ్రీశివా॥౨౦౧॥
 నేనును నిక్కము నిర్జితేంద్రియుడను॥
 అయిననునిను బెండ్లియాడమెప్పెదను॥శ్రీశి॥౨౦౨॥
 స్యాభ్యామమంతయు సాంగముగానేను॥
 నభ్యయనముజేసి యలరియింటినిగ॥శ్రీశి॥౨౦౩॥
 బ్రహ్మచారిలోక పావమండనుబహు॥
 ధనముగలవాడనుతరళాయతాక్షి॥శ్రీశివా॥౨౦౪॥
 అప్రవిక్షాతుల ననుభవింపుచునీవు॥

కొండ నెక్కడ విపుడెకొరత లేకుండ శ్రీశ్రీ॥౨౦౫॥
 ఇపుడేమి జెప్పెద నీమేనునీయే!
 తపము చాలించునాతడుణివగుటకును శ్రీశ్రీ॥౨౦౬॥
 ఆనవినిపార్యతి యతికోపయ్య క్షయే!
 చెలులతో నిట్లని తెలియ గావలికె శ్రీశ్రీవా॥౨౦౭॥
 బ్రహ్మచారియటంచు భావించిభక్తి చే,
 బూజ జేసితివీని బుద్ధి తెలియకను శ్రీశ్రీవా॥౨౦౮॥
 శివుశంభునీశ్వరు చిస్సయానందుని!
 వింద జేసినహాహ నీతిదప్పుచును శ్రీశ్రీవా॥౨౦౯॥
 పరగంగజాదిన పరమకామాంధుండు!
 వటుడుగాడీతడు మటుమాయదారి శ్రీశ్రీ॥౨౧౦॥
 బోటులెల నుతగు బుద్ధులు చెప్పచు!
 వీనినిచటినుండి వెడలింపవలయు శ్రీశ్రీవా॥౨౧౧॥
 అనిచెప్పిపార్యతి యతిలజ్జతాక్షయే!
 యున్నంతచెలులెల్లనొళ్లు మ్మడిగను శ్రీశ్రీ॥౨౧౨॥
 కోకలువిగగట్టి కోపంబులరంగ!
 మాయావటునిగదిసి మానినులు వేగ శ్రీశ్రీ॥౨౧౩॥
 వచ్చినవారిగని వటుశిష్యుడొళంగి!
 పలికెనుదానపుకథ యముకెట్టి శ్రీశ్రీవా॥౨౧౪॥
 ఏమిచేయుదువునీ కెవ్వరుదిక్కి క!

కామినీభూతములు కడుబట్టదొడగె॥శ్రీశి॥౨౧౫॥
 ఎంచేనిబోవక నిటకేలవస్తిరి ।
 యికనుమిమ్మునువిడువ రీమానవతులు॥శ్రీ॥౨౧౬॥
 వచ్చియుబొందుగా వసియించియుండక ।
 పోకిళ్లుపోనేల పూనిమిరిచ'ట॥శ్రీశివా॥౨౧౭॥
 సమసగానాకు చమవెవరుచెప్పెరు ।
 నేనెక్కడికిబోమ నెనరుతోనిపుడు॥శ్రీ॥౨౧౮॥
 అటు వగచుచునుండు నాభృంగిగనుగొని ।
 మునువింటబట్టదగు మొరబెట్టుకుండ॥శ్రీశి॥౨౧౯॥
 అనియతివలుదాయ నతిభీతివాండుచు ।
 ఆయవారిపుస్తకము లంటవద్దనుచు॥శ్రీశి॥౨౨౦॥
 పాదభగ్నంబైన పగిదిగుంటుచునడుచు ।
 భృంగినిగనినగియంగననిరి॥శ్రీశివా॥౨౨౧॥
 మీయయ్యవారికి మేముపెట్టెడిపాట్లు ।
 చూడుచుటంచునుచేడియలుమరియు॥శ్రీశి॥౨౨౨॥
 వడికొనివచ్చిన వడిమొట్టివెట్టుచు ।
 ననువచుటడిమీరునయముగానిపుడు॥శ్రీశి॥౨౨౩॥
 అయ్యవారలవద్ద నభ్యయనమునుజేయ ।
 నయిదచ్చరములైననరయరావాయు॥శ్రీ॥౨౨౪॥
 అయ్యవారినిగూతుటక్కరలేదిక ।

ఏమైననా కేమియాయయ్యకిచట॥శ్రీశివా॥౨౨౫॥

అనిబ్రతిహాలిన యతః నింతులువిడిచి ।

బ్రహ్మచారినిగదిసిపనిబూనిరపుడు॥శ్రీశివా॥౨౨౬॥

బాపక్షకటిసూత్ర మేపాటిగట్టిచిని ।

దెబ్బున మొలత్రాడు దెంచెనొకవనత॥శ్రీశివా॥౨౨౭॥

మాచెలినినునంటె మొలనొందిలివని ।

తలమీదఘటముచేడగనిరునుంచె॥శ్రీశివా॥౨౨౮॥

వినదగునట్లుగా నెద్దింతుపెండ్లికని ।

సిగబట్టిమిన్నంద జేసెనొకచెలియ॥శ్రీ॥౨౨౯॥

పులిభయంబిచటను పొమ్మనిబెదరించి ।

పులితోలుపైవేసి పొలితియొక్కరై॥శ్రీశివా॥౨౩౦॥

ఈరీతివమాన మింతులుచేసెన ।

సత్యంబులై యొప్పస ర్వేకుడపుడు॥శ్రీశివా॥౨౩౧॥

గగనాంబరుండును గంగాధరుండును ।

వ్యోమకేశుండయి యొసరిదామటియై॥శ్రీ॥౨౩౨॥

వ్యాఘ్రదమకాంబును వసనముగాదాల్చి ।

హనుడుప్రత్యక్ష మైయమరెనవ్వుచును॥శ్రీ॥౨౩౩॥

ఆరీతిశంకరుండఘటగనిపించంగ ।

నరిసంఖ్యమంబుతోనక్కంతలలరి॥శ్రీశివా॥౨౩౪॥

అతివేగమునబల్కి రాగారితోనపుడు ।

వామ దేవుండయ్యెవటువేవధారి॥శ్రీశివా॥౨౩౫॥
 అనపిపార్వతి యతిసంభ్రమముతోడ ।
 భీతిచేలజ్జచేత్రేమ చేసలరె॥శ్రీశివా॥౨౩౬॥
 కలకలనవుచు కలవాణిసతికనియె ।
 తగుబుద్ధిజెప్పితిపథపునకిపుడనిన॥శ్రీశివా॥౨౩౭॥
 నవమాలకినియెను నగికలవాణిలో ।
 నాశివునకెగ్గేమియితివతాజేసె॥శ్రీశివా॥౨౩౮॥
 బ్రహ్మచర్యముమాన్వే జరగనీశ్వరునకు ।
 వరగృహస్థునిజేయుకరమొప్పుగాను॥శ్రీ॥౨౩౯॥
 అనపిపార్వతీతనదెలులకు మొక్కెర ।
 మేలమాడుటకిదివేళయ్యెనుచు॥శ్రీశివా॥౨౪౦॥
 ఆసమయంబున నచటికిశంభుండు ।
 వృషభవాహనమెక్కివేడగలోవచ్చి॥శ్రీ॥౨౪౧॥
 రమణీమణినిజూచి రమణీయముగబలెర ।
 ప్రేమాభిమానముల్ బెనగానుచునొప్ప॥శ్రీ॥౨౪౨॥
 రావెముద్దులగుమ్మరమణిలోసిగ్గెల ।
 నను నేలుమీవేగనావెతలుదీర్చి॥శ్రీశివా॥౨౪౩॥
 తాళజాలవెనను తరుణిలో మొక్కెరదను ।
 వేగకొగిలియిచ్చి వెలయననుట్రోవు॥శ్రీశివా॥౨౪౪॥
 అనిపెక్కుభంగు లనభవుండువేదిన ।

లజ్జచేజెలినరసిలలితముగబలె॥శ్రీశివా॥౨౪౫॥
 తల్లిదండ్రులచాటుదాననటంచును ।
 చెలియనామారుగా జెలుపంగరాదే॥శ్రీశి॥౨౪౬॥
 ననుబెండ్లియాడుటకు నగరాజుచెంతకు ।
 తగువానినంపుటది ధర్మమార్గము॥శ్రీశి॥౨౪౭॥
 అనిగౌరిబలంగ నదివినిశంభుండు ।
 నంతహితుండయ్యె నతివిరహమునను॥శ్రీ॥౨౪౮॥
 చింతచేక్షలాస శిఖరికి నేలేంచి ।
 వింతవింతలుమడిని చింతింపుచుండె॥శ్రీశి॥౨౪౯॥
 అంగలపార్వతి యతివిరహతాత్మయై ।
 తనసకియలనుజూచి తగనిట్టులనియె॥శ్రీశి॥౨౫౦॥
 తరుణేంద్రుధరునకు దయవచ్చియెన్నడు ।
 కోరికలనుదీర్చు కొరతలేకుండ॥శ్రీశి॥౨౫౧॥
 అనుచువేసటనొందు నప్పార్వతినిజూచి ।
 కలవానినవమాలి కలుసంధ్రమమున॥శ్రీశి॥౨౫౨॥
 శిశిరోపచారముల నేడదేరిచివేగ ।
 జనిహిమవంతుని గనిజెప్పిరంత॥శ్రీశి॥౨౫౩॥
 ఆహిమవంతుండు నామేనకయువిని ।
 సంతస మొందిరి ధరవిఠోనంత॥శ్రీశి॥౨౫౪॥
 మరియునుదమపుత్రి మంగళోత్సవమును ।

సమకూర్చునీశ్వరుడె సర్వరక్షకుడు॥శ్రీశీ॥౨౫౫॥
 అనుచునర్పేశ్వరుని నానందమునవారు,
 ఛాయఁపుడుండిరి మానసమునందు॥శ్రీశీ॥౨౫౬॥
 శ్రీశీవాశిష్యకంఠ శ్రీపార్వతీశ్వరా॥
 శ్రీకుఞ్చంబులనొసగి శీఘ్రమునబ్రోవు॥

శ్రీరామా-

శ్రీరస్తు.

శ్రీశుభం భవతు-

అవిఘ్నమస్తు-

శ్రీనివాసురక్షణమః -

శ్రీ గౌరీవివాహః

తృతీయాశ్వాసప్రారవభిః-

శ్రీనివాశివకంఠ శ్రీపార్వతీశ్వరా।

శ్రీశుభంబులనొసగిశీఘ్రమునబ్రోవు॥

ఈశ్వరప్రేరణ నింపుతోముములెల్ల।

శివుజ్జాడఁచిచ్చిరి శ్రీఃరంబుగను॥శ్రీశీవా॥౧॥

ఆసమయమునందు నిగజనుదలముచు।

ఁరహసంతాపమున వరశంకరుండు॥శ్రీశీవా॥౨॥

కైలాసగిరిచంద్ర కాంతశిలామయ।

వేదిపైభృంగితో వెసనువఁసియించె॥శ్రీశీవా॥౩॥

సప్తమహాముఖులు సరసకు వేతేర।

శంఖునితోభృంగి సరసముగననియె॥శ్రీశీవా॥౪॥

అవచ్చువారెవ్వరతివృద్ధదేహులు।

ఆరసి సెలవియ్యుడి యతిశీఘ్రమునను॥శ్రీశివా॥౫॥
 అనశంకురుండనియె నావచ్చువారలు।
 సప్తఋషివర్యులు చను దెంచిరిటకు॥శ్రీశివా॥౬॥
 అనునఁజల్ఘము లతిమోడమునవచ్చి।
 చెలఱియథావిధిగ శివునిదర్శించి॥శ్రీశివా॥౭॥
 ఉచితపీతములందు నొప్పుగాగుచ్చున్న।
 మానులకుశలంబు మానుగానడిగి॥శ్రీశివా॥౮॥
 ప్రాసంగికింబుగా వార్యతిఁజెండాడ।
 తనతలంపునుదెల్పి నెగనిట్టులనియె॥శ్రీశివా॥౯॥
 ఇక్కార్యమునకును నిక్కముగామీరు।
 ముటకులైసంఘటన గావించవలయు॥శ్రీశివా॥౧౦॥
 ఘనులారమునులారకడువేగమేమిగు।
 హిమవంతుసన్నిధి నేగంగవలయు॥శ్రీశివా॥౧౧॥
 ఫలపుష్పములతోడ బాగుగామీరలు
 తగురితినాతని దర్శింపవలయు॥శ్రీశివా॥౧౨॥
 మరివారిపెద్దలను మానితంబుగగూర్చి।
 మాటాడవలయును మహనీయముగను॥శ్రీ॥౧౩॥
 కార్యాధికారినినేమి గర్వముండమగాన।
 నీయదుంధతితోడ నేగంగవలయు॥శ్రీశివా॥౧౪॥
 ఆర్యనదుగుటకయి యతివలయుద్దకు।

సతివలనంపుటేయరయనుచితఁబు॥శ్రీశివా॥౧౫॥
 వెండిబంగారములు వేవేలరత్నములు॥
 కొండలుగామేము గూరిపెదమనుడు॥శ్రీశివా॥౧౬॥
 లక్ష్మిశ్వర్యములు నాసంపదేయనుచు॥
 సరిసమీకరించి నాడంగవలయు॥శ్రీశివా॥౧౭॥
 మీవంటివారే మేలతగూర్చికియున్నె॥
 మీకెలాఘవమగు మేలుగావినడి॥శ్రీశివా॥౧౮॥
 తల్లిపిండ్రులులేరు దనుబంధువులులేరు॥
 సర్వనిర్వాహపలుసత్యముగమీరె॥శ్రీశివా॥౧౯॥
 కావునమీరలుకడుసంతసముగఁడు॥
 హిమవంతుననుమతి నింపుగాడెంచి॥శ్రీశివా॥౨౦॥
 లక్ష్మణాణయమును లలితముగాజేసి॥
 పాలన్నమునుదీని పరగరావలయు॥శ్రీశివా॥౨౧॥
 అనపినియామును లానందధరితై॥
 యాజ్ఞనుగైకొని యరిగిరాగిరికి॥శ్రీశివా॥౨౨॥
 అంతినాహిమవంతు డధికహవఁబుతో॥
 ముప్పలనెచురొగ్గ నివినగులానరించి॥శ్రీశివా॥౨౩॥
 సవరత్నసింహాసనములుసమర్పించి॥
 వారలుప్రియముగావసయించిరంత॥శ్రీశివా॥౨౪॥
 ఆనగనేరెయ్య నతివినయంబుతో॥

సమితసతాకరము లమరంగజేసి శ్రీశివా॥౨౫॥
 మాధాగృహశమున మాగృహంబునకును।
 మీరువేలచేసెతిరి మేముఘన్యులము॥శ్రీశివా॥౨౬॥
 మిరాకచేమాకు మేలైనశుభములు।
 గలుగుటకేమైనగలదె సంతయము॥శ్రీశివా॥౨౭॥
 అసమునీశ్వరులకరాసగాధీశుతో।
 మిరన్నెనూటేల మిథ్యయగునిలను॥శ్రీశివా॥౨౮॥
 మేమునుశుభకార్య మేనిశ్చయించుకొని।
 వచ్చిమిప్పడు వరహాక్షమునను॥శ్రీశివా॥౨౯॥
 కార్యసంఘటనము గావించవలెమీరు।
 మామాటమన్నించి మహనీయుముగను॥శ్రీశి॥౩౦॥
 తొలసదాశిపునకు శ్రీసర్వమంగళను।
 శ్రీకరంబుగనిచ్చి శ్రీనిధివిగమ్యు॥శ్రీశివా॥౩౧॥
 నీపుత్రికకుదగు నెన్నిమీరగశిపుడె।
 శిపునకునీపుత్ర చెలువొండదగును॥శ్రీశివా॥౩౨॥
 ధాగృహోగృహులచే బ్రబలిదండకులయి।
 యెడదెగనిప్రేమచే నెలమినుండెదరు॥శ్రీశి॥౩౩॥
 సంతయంబుండక గర్భస్థిమూర్తి॥
 కన్యాగమర్పణగాఁ గంచవలయు॥శ్రీశివా॥౩౪॥
 అసినసంతసమొంది యానగరాజునె।

మీయాజ్ఞామన్నింతుమేలిమిగనిపుడు॥శ్రీశివా॥౩౫॥
 ఇందు శేఖరునకు నింపుతోడచ్చెద॥
 నాముద్దుపట్టిని నయముమీరగను॥శ్రీశివా॥౩౬॥
 తగినట్టుసలమంచి తగిలయవలెనని॥
 పెద్దలవాడిక పేర్మిచేగలదు॥శ్రీశివా॥౩౭॥
 ఇంతకన్ననుశుభమేమియులేదని॥
 సంతసముగలలెక ఎంతలేదనుచు॥శ్రీశివా॥౩౮॥
 అంతఃపురంబునకాయరుంధతిచని॥
 మేనకచేత సమ్మానమునుబడని॥శ్రీశివా॥౩౯॥
 అలియెమేనకక్రాడ నతికాకుకంబొప్ప॥
 అహహనీభాగ్యమే మరిజెప్పవచ్చు॥శ్రీశివా॥౪౦॥
 హరుడునియల్లుడ నయ్యెరననుచును॥
 కోరుచునిపుడుగడె కొన్తవినుమమ్ము॥శ్రీశివా॥౪౧॥
 ఆయుంక ధరునకు నీయించుముఖిక॥
 దగవిచాహముచేయదగు నెంచిచూడ॥శ్రీశివా॥౪౨॥
 ఈరంపక్షలపెండ్లి యెల్లలోకములకు॥
 వానంపకరమగుచు నలరిశోభిల్లు॥శ్రీశివా॥౪౩॥
 అననరుంధతితోడ ననియెనమ్మేనక॥
 యతివినయంబున నతిహామమునను॥శ్రీశివా॥౪౪॥
 సర్వశుభంబులు సర్వసంపదలును॥

మీదీవనలగా జెమేలుగా గలుగు శ్రీశివా ॥౪౫॥

మమపతివ్రతావరణభామణులైన

మితలం పెన్నడు మిథ్యగాదిరయ శ్రీశివా ॥౪౬॥

ఆసమయంబున నమ్మనకాక్షయము

నటవీరసముమీర నచటకేతంది శ్రీశివా ॥౪౭॥

నతినొనరించిన నటమోదిముప్పొంగి

నాయకుంకతిసతకి నాశీర్వదించె శ్రీశివా ॥౪౮॥

అంకముపైకని నగారివలంబున

నుచిమేలుబొప్పముమజూచి యదియె శ్రీశివా ॥౪౯॥

నాముద్దుతల్లినిను నయముతోనడిగెద

నిపుడేనమ్మకము నింపుగాజెపుము శ్రీశివా ॥౫౦॥

నీనాథుతోగూడి నీశ్రంధుసమయమున

నపుడువచ్చిననమ్మనరసిరానియవొ శ్రీశివా ॥౫౧॥

అనసిలజ్జపే నాననంబునువంచి

మేతలుపక్షులకు మేపింతుననుచు శ్రీశివా ॥౫౨॥

అనిదిష్టనను జనునాబాలచేపటి

రావమ్మసిగేల రమణిగోసెకు శ్రీశివా ॥౫౩॥

కొగిలినొకమారు కరమొప్పనాకిచ్చి

జనుమనరాకున్న జననితాజూచి శ్రీశివా ॥౫౪॥

కనుబొమనదలంచి తనయతోనిల్లినె

పెద్దలాజ్ఞనునీవు పేర్కొనేవానిము॥శ్రీశివా॥౫౫॥
 వచ్చికొనియిచ్చి వరభక్తినుండుమీ!
 యనునంతహిమవంతుడచటి కేలేంచి॥శ్రీశి॥౫౬॥
 మంతనంబునదని మానినతోజెప్పి!
 కళ్యాణవార్తను గడుమోదమునను॥శ్రీశివా॥౫౭॥
 వినిసంతసంబొందియనియె హిమవంతుతో!
 పరమేశుతోమనము సరితూగుటెటుల॥శ్రీశి॥౫౮॥
 కళ్యాణమేరీతి గాపించువారము!
 హరునికళ్యాణంబుహరియెవా జేయు॥శ్రీశి॥౫౯॥
 భక్తవాత్సల్యమున పద్మాక్షుడరుదెంచి!
 యీమహోత్సవమును నింపలరజేయు॥శ్రీ॥౬౦॥
 లనినిచ్చితాస్తులైయామునులతోననిరి!
 యిచ్చటనెయాపెండి యింపుగానిగును॥శ్రీశి॥౬౧॥
 పెండి కొడుకునుమీరు ప్రియముగావేగము!
 తరలించుకొరండు తగువేడ్కమీర॥శ్రీశి॥౬౨॥
 అనివీడుకొల్పిన నామునులరుదెంచి!
 హర్షమునకుభ వార్తహరునితోజెప్ప॥శ్రీశి॥౬౩॥
 అతిముద మొందుచు నభవుండుకైలాస!
 పట్టణాలంకృతిని బాగుగనుజేసి॥శ్రీశివా॥౬౪॥
 బ్రహ్మాదులనుచిల్య బంపించియనియెను!

శ్రీహరి నేపగిది శ్రీమృగ విల్వశ్రీశివా॥౬౫॥
 సనకాదులకుగాని శక్యమేయటకేగి
 సనవారలేతెంచి వారువాఙ్మజ్జెందిశ్రీశివా॥౬౬॥
 స్వరోకమాదిగాసప్తలోకములను
 దాటివైకుంఠమును దగ్గనలేకశ్రీశివా॥౬౭॥
 శ్రీహరిపదములు చిత్తములందిడి
 భక్తిచేబహుభంగిబ్రస్తుతులుచేయశ్రీశివా॥౬౮॥
 శ్రీహరికృపచేత శ్రీకరంబైనట్టి
 వైకుంఠపురమును వారుగరిరంతశ్రీశివా॥౬౯॥
 భాగవతోత్తముల బాసుగాదర్శించి
 నతులూసరింపుచు నయముతోనపుడుశ్రీశి॥౭౦॥
 అతిశోభతోనున్న యారత్నసోపాన
 మాగ్గముననుజన మరియునచ్చటనుశ్రీశివా॥౭౧॥
 అతిపితృలంబైన యత్యున్నతంబైన
 స్థలమెక్కాగానవట లలితమైయున్నశ్రీశివా॥౭౨॥
 సింహాసనమునందు శ్రీవిష్ణుదేవుండు
 తనపన్నులనుగూడి తనరియుండగనుశ్రీశివా॥౭౩॥
 వారలుశ్రీహరిని వరభక్తిదశించి
 సాష్టాంగదండములు సరగుననుజేసిశ్రీశి॥౭౪॥
 కరములుజోడించి కడువేదగతుతిజేయ

నత్యాదరంబున నమృతడుపలికె||శ్రీశివా||౨౫||
 ముసులారమీవచ్చు పగమేమెరుంగుదుము||
 పార్వతినిబెండ్లాడ పరమేశ్వరుండు||శ్రీశివా||౨౬||
 తగనూహజేసిమిము దానంపెముమువిల్ప||
 పార్వతిపెండ్లికి బరగవచ్చెదము||శ్రీశివా||౨౭||
 గారియందునుమాకు కడుదయగావున||
 హిమవంతుపక్రమున నేలేంతుపినుడి||శ్రీశివా||౨౮||
 ఏవక్షమైనను నెమియుక్కటిగాదె||
 మీరుబ్రహ్మాదులును మేలుగాజను||శ్రీశివా||౨౯||
 కైలాసగిరికేగి కడువేడగనుండుడని||
 కమలవభాగముందు కరుణతోబల్కె||శ్రీశివా||౩౦||
 అనివినియామానులానందమగునై||
 శ్రీనాథునకు మొక్కిరిసెలవుగైకొనుచు||శ్రీశివా||౩౧||
 కైలాసగిరికి కడువేగమునబడి||
 శివునిసందర్శించి చెప్పిరంతయును||శ్రీశివా||౩౨||
 అంబిశ్రీశంకరుండతితోవయుక్తుడై||
 బ్రహ్మాండమునులమబహుసతకరించి||శ్రీశివా||౩౩||
 సంగుమ్మలంజేసి గురవితోనప్పుడు||
 దనకు నెచ్చరియైనదనదునీక్షించి||శ్రీశివా||౩౪||
 తనయభీష్టసిద్ధిదగ నాయెననుచును||

నలరుచుముచ్చటబాడుచునపుడు శ్రీశివా॥౮౫॥
 సూటిగానొకమంచి సముహూర్తదినమున|
 భేరికాదిధ్వనులు భూరమోయంగ శ్రీశివా॥౮౬॥
 వీణాదరవములు వేవేలుచెలంగ॥
 రంభావనాట్యములురసమించిచెలయ శ్రీశి॥౮౭॥
 వందిమాగధులుకైవారింబులునుసేయ|
 వరువసషాదులు నరయదీపించ శ్రీశివా॥౮౮॥
 పరిణయోత్సవమునకు పరమేశ్వరుండును|
 హిమనగంబునకేను సమయంబునపుడు శ్రీ॥౮౯॥
 మెరుగులతలకన్న మేలైనపటుజటా|
 పటలంబుబల్జరీపాగయైయలరె శ్రీశివా॥౯౦॥
 చెలువైనకళలచే వెలకొన్న నెలహాస|
 వజ్రపుసరిఘేషు వగనుదగియుండె శ్రీశివా॥౯౧॥
 ధాసిలు సిగతీరు వాసిగానున్నట్టి|
 మిన్నేరు పూదండ మేరిమిగదనరె శ్రీశివా॥౯౨॥
 మిసిమిచేమెయినొప్పు భసితంబులేబూత|
 రంగై నసన్నంపు టంగియైమెరసె శ్రీశివా॥౯౩॥
 భూషణములైయున్న భోగిభుజురబులు|
 తాళిలైయెమిందతఘకొత్తియుండె శ్రీశివా॥౯౪॥
 పులితోలుపైవన్నె బలుకాలువైయుండె|

ననలనేత్రముకుంక మలరుచుక్కయ్యె||శ్రీశి||౯౫||
 ఈరీతిగానుశివు డింపొందిపెండ్లికి|
 వృషశురంగమునెక్కి వెడలెదానపుడు||శ్రీ||౯౬||
 హరుశువచ్చెడివాతా యాహిమవంతుండు|
 వినిమేరుమందరులకనియె నిట్లు మచు ||శ్రీ||శివా||౯౭||
 తామత సాక్షుండు డగరాకయున్నను|
 పరిణయమోదంబుపరగ నెట వునొ ||శ్రీ||శివా||౯౮||
 అనిభావమునదల్చి నావిష్ణుదేవుడు|
 కరుణారసంబొప్పనరుగు సమయమున||శ్రీ||౯౯||
 శ్రీభూమినీలలు చెలువొంద వెంటను|
 వచ్చెదమనుచును నుచ్చటంచగను||శ్రీ||శివా||౧౦౦||
 రావలదనుచును రాజీవనేత్రుండు|
 రమణులతోబలెగ రహిమించగాను||శ్రీ||శి||౧౦౧||
 అనిననవ్వనితలు నామ్లానవదనలై|
 యతిచింతనొందుచునపుష్టిలనిరి||శ్రీ||శివా||౧౦౨||
 మిమ్మెడబాయుచు మేముంటిమానొపుడు|
 మమువిడనాడుటయు మాధవాతగునా||శ్రీ||౧౦౩||
 అనివినియచ్యుతం డతిమోద మొందుచు|
 నతివలనలరించి యలుకదీర్చుచు||శ్రీ||శివా||౧౦౪||
 శ్రీలక్ష్మీవక్షమున చెలువుగామెరయంగ|

నుభయపార్శ్వములందునురుతరంబుగను || ౧౦౪ ||
 శ్రీభూమినీలలు చెలిమిమీకుచునుండ |
 గరుడునిపై నెక్కి యరిగెహిమగిరికి || శ్రీశి || ౧౦౫ ||
 అప్పుడుహిమవంతు డతిభక్తియుక్తుడై |
 సాష్టాంగముగ మ్రొక్కి సవినయంబుగను || శ్రీ || ౧౦౬ ||
 కరములుజోడించి కడువేడగ తోసనియె |
 నేనెంతవాడను నిమబూజనీయ' శ్రీశివా || ౧౦౭ ||
 అనుచుయథావిధి నచ్యుకుబూజించి |
 నవరత్నసింహాసనము సమర్పించె || శ్రీశివా || ౧౦౮ ||
 అంచునధిష్ఠించి యాహరియించుండగ |
 దాసునుదనభార్య తగుపూజచేసి' శ్రీశివా || ౧౦౯ ||
 తనయచే మ్రొక్కించి వినయంబుగాననియె |
 నీవిడ్డగాజాడు నిఖలేశయనిన || శ్రీశివా || ౧౧౦ ||
 బాలసుదీవించి చాలసంతోషమున |
 ననియెనప్పుడు హరియగరాజుతోడ || శ్రీశి || ౧౧౧ ||
 గంగ వాపిని గౌరిగారాపువిడ్డయె |
 అయినసోదతివలె నమరంగజాతు || శ్రీశివా || ౧౧౨ ||
 అనియానతిచ్చుచు నానంద మొందించి |
 యందరినిదయచేత నలరిపిక్కించె || శ్రీశివా || ౧౧౩ ||
 అంతనప్పుడు జనులద్భుత మొందుచు |

నలినాక్షు సేవిందినయ మొప్పునగరి శ్రీశివా॥౧౧౫॥
 హిమవంతుభాగ్యంబు సేమనవచ్చును।
 బ్రహ్మాదులకుగాన బడసిహరివచ్చె॥శ్రీశి॥౧౧౬॥
 ఈవారిరాక చే నింపుమీరగశారి।
 కథ్యాణమిలలోనఘనత జెన్నొండు॥శ్రీశి॥౧౧౭॥
 అనినుతియింపుచు నాజనులందరు।
 గనులకకుపుదీర కమలాక్షుగవిరి శ్రీశివా॥౧౧౮॥
 శ్రీశునితనుకాంతి చెన్నొందిహిమగరి।
 యింద్రనీలవాఛయ సాంద్రమైదనరె॥శ్రీశి॥౧౧౯॥
 అంతహిమవంతుండు నతిసంతసంబున।
 పన్నీరుభారలను బరగజలింజె॥శ్రీశివా॥౧౨౦॥
 ముత్యాలముగ్గులను మువ్వగాబెట్టింది।
 మణిదీపజాలములుమరియునుంపించి॥శ్రీశి॥౧౨౧॥
 కథ్యాణకేతువులు ఘనముగాస్థాపించి॥
 వివిధచిత్రములను వెలయవ్రాయించి॥శ్రీశి॥౧౨౨॥
 ఈరీతిసాధముల నెలమిశ్శంగారింది।
 మంగళోత్సవమును మదిగోరియుండె॥శ్రీ॥౧౨౩॥
 అంతటశంకరుండతి వైభవముతోడ।
 హిమగిరిదరికిని నేరెంచీయచట॥శ్రీశివా॥౧౨౪॥
 ఉచ్యోగవనమంచునుత్సాహముగనుండి।

భూసురలనివ్వరను బొంతుగాబంప॥శ్రీశి॥౧౨౫॥
 వారుసంతోషమునవచ్చియోనగరాజ॥
 మియుపవనమంతు మేలుగానిపుడు॥శ్రీశి॥౧౨౬॥
 పెండ్లికొడుకును గూడి పెండ్లి నారలువచ్చి॥
 దిగిమయ్యబనిచిరితేజరిల్లగను॥శ్రీశివా॥౧౨౭॥
 అనిశుభవారను నాయుద్ధరును జెప్ప॥
 నానగపతివారి నతసతః రించి॥శ్రీశివా॥౧౨౮॥
 మేగుమండరవింధ్య చారుమలయప్రముఖ॥
 బంధుమిత్రులతోడ బంధురుండగుచు॥శ్రీశి॥౧౨౯॥
 ముందుగాపిళ్ళుని మోడముగనుంచి॥
 జయః జయాదులు జయజయయనం॥శ్రీశి॥౧౩౦॥
 వేత్రములంబూని వెలయుమైనాకుండు॥
 కోలాహలుండును గూడివేడుకతో॥శ్రీశి॥౧౩౧॥
 ఉభయపార్శ్వంబులనుండిబరాబరల్॥
 సేయగానియమించిత్రీకరంబుగను॥శ్రీశివా॥౧౩౨॥
 సుందరములైనట్టి యందలంబులతోను॥
 శ్రీభూమినీలను జెలువొప్పుగాను॥శ్రీశివా॥౧౩౩॥
 మేనకమొడలైన మెలతలనందరను॥
 వచ్చునట్లా నరించెవరతోపమునను॥శ్రీశి॥౧౩౪॥
 రథగజాశ్వపదాతి రాజితచతురం॥

బలములునలుగడల భాసిల్లుచుండ॥శ్రీశివా॥౧౩౫॥
 వారాంగనలనృత్యవైభవంబలరంగి।
 భేరికాహళిములు భోరుకొనిమోయి॥శ్రీశి॥౧౩౬॥..
 విణాదివాద్యములు వీనులపిండగా।
 గంధర్వగానముల్ ఘనముగామెరయ॥శ్రీశి॥౧౩౭॥
 భూసురులపివనల్ భూరిసంఖ్యానొప్ప।
 వందిమాగధులకైవారముల్ చెలగ॥శ్రీశివా॥౧౩౮॥
 ఈరీతిహిమవంతుడీశుని పడిదికి।
 వచ్చెనత్యుత్సవ వైభవంబలర॥శ్రీశివా॥౧౩౯॥
 అంతసాయంసమయమవుటనునా సేత।
 ఉంద్రదీపంబులును సాంద్రమైదనర॥శ్రీశి॥౧౪౦॥
 కప్పరపుటిపిటీలు కడుతేనెపలరంగి।
 మహతాబుకెలుగులుమరియిలాయాలు॥శ్రీ॥౧౪౧॥
 వెన్నెలకాంతివలె వెలకెక్కయుండంగి।
 నక్షత్రతారలును నాగతారాలు॥శ్రీశివా॥౧౪౨॥
 కొమ్మలువేనూరు కోట్లు చిచ్చుబుడు।
 మహానీయమైనెట్టిమరియగాధిలు॥శ్రీశివా॥౧౪౩॥
 చాంపేయబాణముల్ చామంతిబాణముల్।
 వెన్నముద్దులుమరియువింతబాణములు॥శ్రీశి॥౧౪౪॥
 అంతరిక్షంబున నధికప్రకాశమున।

నలగుదు వెలుగొందునాసమయమందు॥శ్రీశి॥౧౪౫॥
 రంభాదినాట్యముల్ రమణీయమైవెలయి
 నుభయపక్షమువారు నొప్పుగానవుడు॥శ్రీశి॥౧౪౬॥
 అభివందనానింగ నాదిసతాగ్రములు
 నన్యోన్యమొసరించియతిమోములర॥శ్రీశి॥౧౪౭॥
 పన్నీరు మొల్లైనపరిమళద్రవ్యముల్
 జాలులాడుదుమనసులుగా నముగను॥శ్రీశి॥౧౪౮॥
 కప్పుకవువిడియముల్ కప్పురదామముల్
 చందనపక్షుపు సమితిజెన్నొంద॥శ్రీశి॥౧౪౯॥
 దివ్యాంబరంబులు జేజరిల్లగనంత
 సర్వవైభవములు సరసజెన్నొంద॥శ్రీశి॥౧౫౦॥
 పెండ్లికొడుకునుముం పేర్కొనెడుకొని
 శ్రీవిష్ణునాజు చే జెలుపుమీరగను॥శ్రీశి॥౧౫౧॥
 బడిదిలోపలనుంచి కడుమోదమొప్పుగ
 వెడలెనశ్శుభ్రవిభవములకంగ॥శ్రీశి॥౧౫౨॥
 అంతటమాధవుండలజయంతవసంత
 నలకూలరామలను నాణెముగమరియు॥శ్రీశి॥౧౫౩॥
 ఇంకరికంబాదుల నింపొందుమైనాక
 కోలాహలాదులను కొమకొప్పుగాను॥శ్రీశి॥౧౫౪॥
 అంతగంధర్వుల నంతరాంతరముల

నమరియుండగజేసియతిభుభంజులర | శ్రీశివా || ౧౫౫ ||
 స్వర్గవేశ్యలనృత్య సౌరభ్యములజూడ |
 నెయమనంబొనరించెనయ మొప్పగాను | శ్రీశివా || ౧౫౬ ||
 అఖిలజనాచరి యానందభరితులై |
 యత్యవృత్తమునొందిరాయుత్సవమున | శ్రీశివా || ౧౫౭ ||
 ఐరమేష్టి హేమాద్రి వరపసిష మునీంద్ర |
 సనకసనందన శస్త్రముఖ్య || శ్రీశివా || ౧౫౮ ||
 ఋషులతొనల్లనవృత్తభక్తజునితోడ |
 నగరాజపురమందు దగబ్రవేశించి || శ్రీశివా || ౧౫౯ ||
 పురసుందరీజనులు పొల్పొందమాకిక |
 కుసుమాక్షతములనుకొమరొప్పజన్లు || శ్రీశివా || ౧౬౦ ||
 మంగళహారతులు మానినులుబట్టింగ |
 పెండ్లికుమాసునివీయముతోనపుడు || శ్రీశివా || ౧౬౧ ||
 దక్షిణపాదంబు దగనుంచునటుగా |
 ముందుగాదాటించి మోదమలరంగ || శ్రీశివా || ౧౬౨ ||
 అంతఃపురంబున కతిసంతసముమీర |
 నగ్నిప్రవేశించి రతివినోదమున || శ్రీశివా || ౧౬౩ ||
 మరకతతోరణ మహనీయమైయొప్పి |
 సుత్యములజాలన్లు ముద్దులొలుకంగ || శ్రీశివా || ౧౬౪ ||
 స్వర్ణవితానము బృక్కవైయొప్పార |

పెండ్లిమృగ్యులతోను బేర్చిగానున్న శ్రీశీ||౧౬౫||
 మంగళదేవిక మంజులముగానున్న
 సుందరకళ్యాణమందిరమునందు శ్రీశీవా||౧౬౬||
 చిత్తంబులైనట్టి చిత్రకంబళములు
 చెన్నొందునట్టిట శ్రీమాంబులు శ్రీశీ||౧౬౭||
 సింహాసనమునందు జేలువాప్పగూర్చుండి
 తగుజనంబుల నెల్లదగు బోలనుచి శ్రీశీవా||౧౬౮||
 వాచరంగీలనునయమంగళధ్వనుల
 గానంద మొందించె నఖిలలోకులను శ్రీ||౧౬౯||
 ఆనందయంబున నతిసుందరాంగియగు
 నమరాంగనయొకరై యతివేడుకలర శ్రీశీ||౧౭౦||
 పెండ్లికుమారునకు పేమితోదలయంటు
 కరకంకణంబులు ఘల్లుమనిమ్రోయ శ్రీశీ||౧౭౧||
 కొందరమరాంగనలు కూర్మి శ్రీశీవునకు
 గంధామలకముంచి శదువేడుకలర శ్రీశీవా||౧౭౨||
 మంగళస్నానముప్పుడును జేయించి
 శ్రీమాంబరములను జేలువాప్పనిచ్చి శ్రీ||౧౭౩||
 దివ్యసూక్ష్మముల దేవర్లిగజేసి
 శోభనతిలకమును సొంపుగానుంచి శ్రీశీవా||౧౭౪||
 కజ్జలంబును గనుల కమనీయముగదీర్చి

శ్రీకరంబుగ జెలులు శ్రీగారిజేరి॥శ్రీశివా॥౧౭౫॥
 సంపెగలైలమున సభయొక తెతలయంటె।
 జలజల చనయొక గె జలకమాడించె॥శ్రీశి॥౧౭౬॥
 తడియొలైనొక తె పుగ్గడిబొమ్మకింపుచే।
 చీనాంబరమునిచ్చి చెలియయొక్కరై॥శ్రీ॥౧౭౭॥
 మణిభూషలుదగిల్చి మానినీమణియొక తె।
 సుందరతిలకమిడె సుదతియొక్కరై॥శ్రీశి॥౧౭౮॥
 పూవులుముడిచెను పూబోడికినొకరై।
 శివుచెంతజేర్చెను శ్రీగారి నొక తె॥శ్రీశివా॥౧౭౯॥
 దేవమంచుభులపుడు దివ్యముగమ్రోగె।
 ఆపుర స్త్రీలాడి రతిరమ్యముగను॥శ్రీశివా॥౧౮౦॥
 గంధర్వకిన్నరులు ఘనముగబాడిరి।
 కుసుమవృష్టిని మరలుగురిపించిరపుడు॥శ్రీశి॥౧౮౧॥
 సర్వజనంబులు సంతోషభరితురై।
 యద్భుతమగ్నరై యపుడుండిరంత ॥శ్రీశి॥౧౮౨॥
 అచ్యుతనాశ్శుచే నజాడుపురోహితుం।
 దగుచుబ్రహ్మస నమందుగూర్చుండి॥శ్రీశివా॥౧౮౩॥
 సర్వదేవతలును సనకాదియోగులు।
 సప్తర్షిముఖులు సకలమునెవరులు॥శ్రీశివా॥౧౮౪॥
 వరగనరుంధతి ప్రముఖపతివ్రతలు।

కనులపండుగుగాగ గనుగొనుచునుండ॥శ్రీశి॥౧౮౫
 అంకురార్పణ విధినలరుచు గావించి
 ఫలదానములు బ్రహ్మచరుల కిప్పించి॥శ్రీశి॥౧౮౬॥
 జేదోక్తమార్గంబు విధయిపుచ్చుచుండగ
 తెరవైచె నవ్వఘావరులనుధ్యమున॥శ్రీశి॥౧౮౭
 లగ్నాష్టకంబులు లకతముగ భూసురులు
 చదివిరిట నుచును సరనితోనవుడు॥శ్రీశి॥౧౮౮
 వధూవరాభ్యాంపరదా భవంతనుచి
 కుర్వంతు మంగలం గర్వదాయనుచు॥శ్రీశి॥౧౮౯
 పరియింపు చుండంగపరమ గంతోపమున
 తెరకొంచె మెత్తిరివరకౌ తుకమున॥శ్రీశి॥౧౯౦॥
 ఆసమయంబున నభవునకంచికకు
 తెరయెత్తె వంత్రోపశరధి పెంపొంద॥శ్రీశి॥౧౯౧
 మంగళభస్మనులెల్ల మహనీయముగమోయి
 హిమవంతుడవుడుదనయింతయును దాను శ్రీ॥౧౯౨
 శారదచేలక్ష్మికి గడుపూజచేయించి
 సంతృప్తులగుచును గలలితంబుగను॥శ్రీశి॥౧౯౩॥
 తగులజ్జచేతను దలవంచుకునియున్న
 తనయనుడ నముంచుదగనుఁ చుకొనుచు॥శ్రీశి॥౧౯౪॥
 పసిడిపల్లెమునందు పసుపతపదములు

కడిగిదంపతులపుడు కడుమోదమొప్ప॥శ్రీశీవా॥౧౯౫॥
 సాలంకృతంబుగా సకలవిభవంబుగా।
 కన్యకనునర్పించె కరమొప్పగాను॥శ్రీశీవా॥౧౯౬॥
 పరనుసంతోషమున పాణిగ్రహణంబు।
 శ్రీశివుడుచేసెను కలువొప్పగాను॥శ్రీశీవా॥౧౯౭॥
 అంతగుడజీరకము నంపికశీరమపై।
 నుంచినప్తపటంబు లెంచివ్రోకెంచె॥శ్రీశీవా॥౧౯౮॥
 బాలేందుధరమూర్తిసాగ్వతికంతమున।
 మంగళసూత్రమునుమహితము॥శ్రీశీవా॥౧౯౯॥
 ముత్యములతలబాలు ముడితయ్యాశునిపైని।
 యీశుండుముడితపైనిపుట్టెకగను॥శ్రీశీవా॥౨౦౦॥
 ఒకరిపయినొకరును నొప్పుగాబోయును।
 నున్నంతనానందమొందిరంధరును॥శ్రీశీవా॥౨౦౧॥
 అపుడుపేరంటాండుగ్రహమణులుస్పృంఖ।
 బేమణులుబాచిరిపెండి పాటలను॥శ్రీశీవా॥౨౦౨॥
 ఆనందభారవిషకతాశము.

శ్రీలక్ష్మీదేవీశ్రీహరిసీహోత్ర। యీదంపతులు
 యెపుడునింపొందవలయు। పుష్పమునుసౌరభము
 బొందినయటులు। యివ్వధూవరులెపుడునెనయం
 గవలయు॥ చిన్నిమాగౌరమ్మ చెన్నైనచూపు। వ

రపద్మమాలయై వరలుహారునకును | జెన్నాకుపు
వృక్షముల చేరెత్తినట్లు | కన్నెనూపార్వతి కాపుర
మువెలయు || కొడుకులకోటవయి కొమరొండవల
యు | కడువేడుకలతోను కడుపుచల్లగను || ౨౦౩ ||

రేవసుప్తి - ఆదితాశము.

శోభనమేయీశునకు | శోభనమేశ్వారికి | శోభన
మేరజతాద్రీ శుభనిలయశంభునకు | శోభనమే || ర
త్నాలహారతులు | రమణులుమీరియింపు | శర్వున
కు శాంకరికి | సర్వశుభంబులునొప్ప || శోభనమే ||
కర్పూరహారతులు | కడువేడుకలలర | కాంధలుమీ
రియరమ్మ | కాంచనచాత్రలనునిది || శోభన || ౨౦౪
మంగళశౌరీరాగము పకతాశము.

మంగళముశంభునకు | మంగళముపార్వతికి | మంగ
ళముజగదేక | మాన్యులకును | మంగళమువృక్షరా
జ | మానితకురంగునకు | మంగళముమాసర్వ | మం
గళును | మయమంగళం నిత్య శుభమంగళమ్ |
శౌరీవిలసితకేరి | కలితదృక్పారి | నీహారకరమౌళి |
నీకునివ్వారి | నివ్వారిదిగోగైకమ్ | నీకెచ్చెదము
గారమ్మ | శ్రీశివునిముద్దులగుమ్మ | చిన్నిబంగారు
బొమ్మనివ్వారి | శ్రీవిష్ణువక్తమున | జెలువొంతు

శ్రీకవి భావజుతలస్థా ద్భావవల్లీ శ్రీయన్తై
దువతనము సేమమాయుష్యమును తగకొరిచే
విని దయచేసెను || జయమంగళం || ౨౦౫ ||

అంతటనాభ్యంగి యంగనవైఖరిని
కొప్పును సవరించిగా బుననువచ్చి || శ్రీశీవా || ౨౦౬ ||
పార్వతిదర్శకేగి పణతులనివ్వించి
యనియెనిట్లను దునా యంబికనుజూచి || శ్రీశీ || ౨౦౭ ||
ఇంతదలచినదాన వేలమాబెదరింపు
మాటలకుఁ జంకెదపుమానినిరొవీపు || శ్రీశీవా || ౨౦౮ ||
కుంఁదేళ్లుబెదరునే పొందుగాతాటాక్ష
చప్పుళ్ల కెందైన జగతిలోపలను || శ్రీశీవా || ౨౦౯ ||
మీర్షిరొకతైనమలుగానానైన
దయదప్పవద్దనితగగోరియుంటి || శ్రీశీవా || ౨౧౦ ||
అటులనాపైదయ నిరయనుంజుదొరక
చీకాకుచేస్తిననికాకజెందెదవో || శ్రీశీవా || ౨౧౧ ||
అటులైనజెపుమునే నెటకైననేగద
ననకొరిదలవంబియతిలజ్జనుండె || శ్రీశీవా || ౨౧౨ ||
అంతటకలవాణి యాభ్యంగిలోననియె
లజ్జచేటులుండెలలితాంగియిపుడు || శ్రీశీవా || ౨౧౩ ||
కళ్యాణకాలంబు గానకోపమువలదు

నిలునిలుమ నభ్రంగియలరుచునుబ్బి || శ్రీశివా || ౨౧౪
 నా పని బాగాయె నయము గాన నుచును |
 వేళ్ళాజనంబులను వెక్కిరింపు మను || శ్రీశివా || ౨౧౫
 పరపరివిధముల పరిజలనవిప్పించు |
 వికృత లు చేస్స లు వెన జేయుచుండె || శ్రీశివా || ౨౧౬ ||
 అంత నా హిమవంతు డభిలసురభూసురుల |
 నతివేడ్క నలరించి యతివినయ మొప్ప || శ్రీశివా || ౨౧౭ ||
 చందన తాంబూల సకలపరిమళవస్తు |
 సంభార సమితి చే సంతుష్టి పరచె || శ్రీశివా || ౨౧౮ ||
 వామదేవుడుతన వామభాగమునందు |
 వామలోచనయొండవర నియమ మొప్ప || శ్రీశివా || ౨౧౯ ||
 విభుక్తముగ హోమ విధిని గాంపించు |
 దంపతులతితో భదనరారిరవుడు || శ్రీశివా || ౨౨౦ ||
 పరమేష్టి చేయించె వరలాజి హోమంబు |
 మైనాకుడింపాం దమహనీయముగను || శ్రీశివా || ౨౨౧ ||
 అంత స్థూలపాక మతిశుభంబుగజేసి |
 కులదేవతనునిల్పి దూమిలో నెపుడు || శ్రీశివా || ౨౨౨ ||
 ఆపైనరుంధతి నతివేడ్కజూపించె |
 హిమవంతుడంతటహితముదీపించె || శ్రీశివా || ౨౨౩ ||
 బ్రహ్మాదిసురలకు బ్రాహ్మణ శ్రేణికి |

నఖిలదనాధికి నతశయంబును || శ్రీశివా || ౨౨౪ ||
 కన్తునినేతులు కాలువలైపార |
 చాయపప్పులుమచ్చితాల్మన్నములును || శ్రీశివా || ౨౨౫ ||
 కాయకూరలు చాన్లు కలగాయపులుసలు |
 నూరగామలురుమలూరుపచ్చడులు || శ్రీశివా || ౨౨౬ ||
 బూరెలుకక్కరాల పూతట్లులాడూలు |
 బరిఫీజిలాపీలు పరగనరిశలును || శ్రీశివా || ౨౨౭ ||
 పెన్నప్పములు మరియువివిభభద్ర్యంబులు |
 పాయసములుపండ్లుపానకంబులును || శ్రీశివా || ౨౨౮ ||
 వరుగులప్పడములు వడియముల్తిన్ననాల్ |
 మీగడ పెరుగుపాల్ మిసిమిజున్నులును || శ్రీశివా || ౨౨౯ ||
 అపరంజిపల్లెములందు వడ్డింపించు |
 నందరును భుజియించి గానందమొందు || శ్రీశివా || ౨౩౦ ||
 ఆవయినగనేత యతివినోదముతోడ |
 తాంబూల మత్తరువుదగచందనంబు || శ్రీశివా || ౨౩౧ ||
 కర్పూరహారముల్ ఘనతసమర్పించు |
 సంతసముకొందుచు శరసముగవారు || శ్రీశివా || ౨౩౨ ||
 సౌధాంతరములందు సరవితోనుండిరి |
 మహాదుత్సవంబునమహానీయముగను || శ్రీశివా || ౨౩౩ ||
 కాంతలంతటిలోన కడుమంగళంబొప్పు |

కంఠదెచ్చిగంఠ కంఠపాత్రముల॥ శ్రీశి॥ ౨౩౪
 బ్రాకెన్నిజేసిరి బలువైభవముమీర॥
 నాశీర్వదించిరయ్యజుడుభూసురులు॥ శ్రీశివా॥ ౨౩౫
 దొంగవేలిమిచేత దొంగిలిశయ్యుండు॥
 లలనామణిసరస లలితహృదయంబు॥ శ్రీశి॥ ౨౩౬॥
 ముల్లొకములవారు మోదసంభరితులై॥
 భోజనాదియభేష్ట భోగములనలరి॥ శ్రీశివా॥ ౨౩౭॥
 విహుమానములుచెంది ఖాసిల్లుచుండిరి॥
 నకలసుఖస్థితి సంపూర్ణులగుచు॥ శ్రీశివా॥ ౨౩౮॥
 అంతనమరాంగనలాదంపతులకపుడు॥
 జాభరానలుగులు జానుగానుంచి॥ శ్రీశివా॥ ౨౩౯॥
 మగువపేర్తగునిని మగనిపేర్తగువను॥
 దగజెప్పడనుచును దలుపులనువేసి॥ శ్రీశివా॥ ౨౪౦॥
 వరిహాసవాక్యముల పాటలపాడుచు॥
 మత్సాహముననుండి రొప్పుమీరుచును॥ శ్రీశి॥ ౨౪౧
 అయిదవదినమందు నలశేషశూనానుంబు॥
 నరిచినాకలికి ననుకట్టిరంత॥ శ్రీశివా॥ ౨౪౨॥
 అప్పుడుకొందరు కప్పురగంధులు॥
 మార్చినిటుబాడిరి కొట్నములపాట॥ శ్రీశివా॥ ౨౪౩॥

తోడిరాగము ఆదితాళము.

ఇంతిరా వెచామంతి బంతిరా వెరత్నాలి దొం
తిరా వెమన్నభుని దంతిరా వె॥౧॥ కన్నెరా వెచిన్ని
పొన్న గున్నరా వెయన్నుల మిన్నరా వెకప్పరం
పు దిన్నెరా వె॥ ౨॥ కలికిరా వెమరునిపూ ములికి
రా వెచిలుల కొలికిరా వెవజ్రాలపలకరా వె॥ ౩॥
కన్నవిల్లుతేజిరా వె కొన్నరా వెముద్దులగున్నరా
వెకనకంపు బొన్నరా వె॥ ౪॥ బోణిరా వెసైకత
శోణిరా వె యెంబుల పాణిరా వెయభికుల వేణి
రా వె॥౫॥ సఖయరా వెనెలియరా వె చానరా వె
చేడెరా వె కొన్నరా వెకొట్టిములను గోరిదంతము
॥౬॥ గరుడవాహనములుమంచి శౌరికుంకుమము
లురత్న సులుపచ్చగన్నేరులు సన్నదినసులు
కలయగాను కూర్చిహస్త కంకణధ్వసులు మెరయ
నందెచప్పుళ్లు ఘట్టుమనగదంచరి॥ సుప్తిసుప్తి సుప్తి
సుప్తి సుప్తిసుప్తిసుప్తిసుప్తి సుప్తియానిబాడిరి
సుదతులందరు ॥౭౮౮॥

అంగనలందరు నతిచిత్రతరముగ |

ముత్యాలముగ్గులను మోదముననుంచు శ్రీ॥౭౮౯॥
నాగప్పసానియైన యరుంధతీదేవి

తద్విధులెల్లను దనురీతిజేసె॥శ్రీశివా॥౨౪౬॥
 సతిపతులచ్చోట సంతోషముననుండఁ
 హరియిచ్చెకానుకష్టైశ్వర్యములను॥శ్రీ॥౨౪౭॥
 మాహయల్లునికిచ్చె నాణికరీటానికిఁ
 బహుమూల్యవస్తువుల్ బరిభరిల్లగను॥శ్రీశి॥౨౪౮॥
 బ్రహ్మాండముఖ్యులు బహురీతికట్నముల్
 చదివించియొసగిరిగళభాగ్యములు॥శ్రీశి॥౨౪౯॥
 కూరాడనీరాడు గొబ్బనదొంగిండు
 యతివేట్కబాన్పెక్కిరాసతీపతులు॥శ్రీ॥౨౫౦॥
 యువతులుయ్యలలోన నొకబొమ్మనుంచుడు
 సలపసంఘముజిక్కియతిహాస్యమునను॥శ్రీశి॥౨౫౧॥
 జోజోయించును జోలలుబాడిరి
 చోద్యముగనందరికి నృద్యంబుగాను॥శ్రీ॥౨౫౨॥
 మిగునతామ్బులముజైలతలాదంపతుల
 కిచ్చిరంతవసంత మెలమిచేబూని॥శ్రీశివా॥౨౫౩॥
 ఒకరిపైనొకఁడు నొగిజల్లులాడుడు
 నుండిరిసంభ్రమం బొప్పుచును మెరయ॥శ్రీ॥౨౫౪॥
 శ్రీనిమిదేవుడు శ్రీకంకరునిమీద
 మరదివాదినచేసి వరకాతుకమున॥శ్రీశివా॥౨౫౫॥
 కనకనాథములను కరములచేబూని

కుంకుమోదకమును గూర్చిజేజ్జలై॥శ్రీశివా॥౨౫౬॥
 శ్రీపతివక్షుమున జెలువొందుకన్తుభా
 కనికాంబరప్రభగాంచియీశ్వరుడు॥శ్రీశి॥౨౫౭॥
 కుంకుమోదకమని పొంకముగనూహించి
 భ్రమచేతనుండెను పరిమహాపామున॥శ్రీ॥౨౫౮॥
 శ్రీభూమినీలలుచెలగిపార్వతీదైని
 చెలరేగిజల్లిరియలవసంతమును॥శ్రీశివా॥౨౫౯॥
 పంకజాక్షుడుతన పక్షులదరికేగి
 మూడుహస్తములచేమువ్వెరనుబట్టి॥శ్రీశి॥౨౬౦॥
 సోదరియగునుమకుసూటిగానందిచ్చె
 నాలవచేతిచే నలవసంతమును॥శ్రీశివా॥౨౬౧॥
 అందిచ్చివారిపై నాగారిచేతనె
 నింపెవసంతమునునిండుహాసమున॥శ్రీశివా॥౨౬౨॥
 శ్రీశారదాదేవి చెలగిమేనకతొడ
 సరసమాడుచునతిసంతసముజెందె॥శ్రీశివా॥౨౬౩॥
 నలువయుజెలిమిచే నగరాజుత్రాగూడ
 సయ్యాటలనుజెలగెనరసంబులలక॥శ్రీశివా॥౨౬౪॥
 సుర్వలోకజనులు సంతోషమొందుచు
 నప్సరసలతోగూడియతికాతుకముల॥శ్రీశివా॥౨౬౫॥
 ఓలలాడిరిమిగల నుత్సాహములుమీర

జలు లాశీవసంత జలధినీకుచును శ్రీశివా॥౨౬౬॥
 అంతేనాహిమవంతు దానంవభరితుడై
 భూరిసంభావనలు భూసునిలకిచ్చి శ్రీశివా॥౨౬౭॥
 విద్వాంసులకుమరియు వివిధవిశేషము
 కివీనటగాయకనివహంబునకును శ్రీశివా॥౨౬౮॥
 అమితనిత్యారము లమరంగదాదేసి
 వందిమాగధులకయివారములైలగ శ్రీశివా॥౨౬౯॥
 ఆప్యదాహిమవంతు డంబికనుశంభునకు
 నప్పగించుటకుదా నొప్పుగాడలవి శ్రీశివా॥ ౨౭౦॥
 విడిదికిదోడ్కొని విభవమింపొందంగ
 శివుచేతిలోగారి చెయ్యింబివలికె శ్రీశివా॥౨౭౧॥
 పరమేశనినుమిపుకు ప్రాధానీవునా
 యల్లుడవౌటచే నయితథమృగము శ్రీశివా॥ ౨౭౨॥
 పూర్వముచేసిన పుణ్యముల్ ఫలియించే
 సకలభాగ్యంబుల సమిగిచేకొంటిశ్రీశివా॥౨౭౩॥
 పనులేమియెరుగదు పసిబిడ్డయీబాల
 బుద్ధులన్నియు నేర్పిదిద్దుకోవలెను శ్రీశివా॥౨౭౪॥
 సర్వజ్ఞులగుమీకు సరణిదెలియనిదేమి
 పుత్రకాప్రేమచే బూనిబద్ధితిని శ్రీశివా॥౨౭౫॥
 సర్వభారంబును సకలబాధ్యతయును

సర్వేశ్వరానీదే సమకట్టిచూడ॥ శ్రీశివా॥ ౨౧౬॥
 అనుచువుత్త్రినీజూచి యిహ్మార్గితోననియె॥
 నాదీశిఖామణి నామద్దువట్టి॥ శ్రీశివా॥ ౨౧౭॥
 పరియన్నగురుడన్న పరమైశ్వర్యము॥
 సవధనంబనెగను నానవాళివుడె॥ శ్రీశివా॥ ౨౧౮॥
 అతఁడై పతిమాట కడుగుచాటకుమను॥
 అంతయులైనతంబుపలకునెపుడు॥ శ్రీశివా॥ ౨౧౯॥
 అనుచునుబోధించి యుచ్యుతునీక్షించి॥
 కన్నీగునించుచు గడ్గదికనయె॥ శ్రీశివా॥ ౨౨౦॥
 నారాయణస్వామి నయముతోనీయుమను॥
 నీపుట్రిగాచూచి నెనరుండమరియు॥ శ్రీశివా॥ ౨౨౧॥
 కాపాడవలెనని కలకలలాడిన॥
 జనులకుబాష్పములు జలజలనురాజ॥ శ్రీశివా॥ ౨౨౨॥
 అంతసొమవంతున కయెశ్వరివిష్ణుడు॥
 చింతనీకేటికి సంతసమువేళ॥ శ్రీశివా॥ ౨౨౩॥
 ఈవధూవరులెపుడేకశరీరులయి॥
 యెడబాయకుండుడు రెలమిమీరగను॥ శ్రీశివా॥ ౨౨౪॥
 అనవినిహిమవంతు డతిసముచితంబుగా॥
 దూకునకలు నకు కూర్చితోనపుడు॥ శ్రీశివా॥ ౨౨౫॥
 రత్నజవాహిరీ రహిమీరుచున్నట్టి॥

కనకాంబరములును ఘనతజెన్నొండ॥శ్రీశీ॥౨౮౬॥
 రథగజాశ్వపదాతి రాజతబలములు।
 దాసదాసజనులుదగియుండగాను॥శ్రీశివా॥౨౮౭॥
 ఆరణంబుగాఁచి యతిభుతూహలముతో।
 నభవునిపార్వతిని సంపక్ముచేసి॥శ్రీశివా॥ ౨౮౮॥
 అనతిమూర్ఖులైన యాహిమవంతుండు।
 మరలియింటికివచ్చి మహానీయముగను శ్రీ॥౨౮౯॥
 బ్రహ్మాదిసురలకు బంధులకుమిత్రులకు।
 కల్పంబులర్పించి కడుసత్కరించి॥ శ్రీశివా॥౨౯౦॥
 తానునుదనపత్ని తగురితెశ్రీభూమి।
 నీథాసమేతుడగు నీరజదథాక్షు॥ శ్రీశివా॥౨౯౧॥
 పదములుభక్తిచే బాగుగాపూజించి।
 వైకుంఠమునకనిపె వరభక్తియలర॥శ్రీశివా॥౨౯౨॥
 బ్రహ్మాదులందరు పరమగుంతుష్టులయి।
 ఆశీషంబులుచేసి యతివేడకజనిరి॥శ్రీశివా॥౨౯౩॥
 బ్రహ్మాదిసురలును పరమఋషివర్ణులును।
 వెంటనేతేరంగ విభవమలరంగ॥శ్రీశివా॥ ౨౯౪॥
 అలగులవహము లమరులుగురియింప।
 నప్పరసస్త్రిలంత నతివేడ్కనాడ॥శ్రీశివా॥ ౨౯౫॥
 దేవదుండుభులును తేజరిల్లగమోయి।

మంగళవాద్యముల్ మహిమరెట్టిల్ల॥ శ్రీశి॥ ౨౯౬
 ప్రమథగణాదులు పార్శ్వములందుండి
 పగమభక్తినిబరా బరులుసేయంగ॥ శ్రీశివా॥ ౨౯౭
 ముతలందరుసుమ ముక్తాక్షతలుబల్ల
 నెలతలందరుగూడి నివాళులొసంగ॥ శ్రీశివా॥ ౨౯౮
 మంగళాశీర్వాద మహిమజెన్నొందంగ
 పెండ్లిపాటలశోభ బెంపొందివెలయ॥ శ్రీశి॥ ౨౯౯
 శ్రీశరములయిమిగుల చెలువొప్పుచున్నట్టి
 కల్యాణకేతువుల్ ఘనతమీరగను॥ శ్రీశివా॥ ౩౦౦
 శ్రీపార్వతినగూడి శ్రీశంభుడనుడెంచె
 కైలాసగిరికిని కడుసంతసమున॥ శ్రీశివా॥ ౩౦౧
 అంతశివాశివు లంతఃపురంబునకు
 జనిప్రవేశించిశుభ నదనంబునందు॥ శ్రీశివా॥ ౩౦౨
 బ్రహ్మాదిసురలకు బహువిధములచేత
 సత్కారములుచేసి సరవిసంపించి॥ శ్రీశివా॥ ౩౦౩
 సుముహూర్తమునవారు శోభనమింపొంది
 యలరుచునుండిరి సలలితంబు గను॥ శ్రీశివా॥ ౩౦౪
 ఇతరేతర పేరిమలతశ యిలుచునుండ
 కళిలసౌఖ్యంబుల నలరిరెల పుడు॥ శ్రీశివా॥ ౩౦౫
 ధ్యాయుండ నొక్కనాడీ భుండుచుటొన

పార్వతిభావంబు పరికింప దలచి॥శ్రీశివా॥౩౦౬॥
 తనమార్చి నుండ న దగియున్నాం॥నే॥
 తరుణిగాజేసి మంతనముననునుండె॥శ్రీశివా॥౩౦౭॥
 అర్చి యెరియొక్క తెయావంతనుగొని॥
 యతికోపమునవచ్చి యింకెకకు దెల్పె॥శ్రీశి॥౩౦౮॥
 ఆతికోపమలరంగ నప్పార్వతీదేవి॥
 చిగ విరళాదుచు చెలితోడ నినియె॥శ్రీశివా॥౩౦౯॥
 పయింతతోనూడె నెలనాగనాచట॥
 సందియంబుంచక సఖదెల్పగదె॥శ్రీశివా॥౩౧౦॥
 అనవినిచెలిబలెక నదెవచ్చెభ్రంకయు॥
 నాతనిదిగిన నంతయును దెలుపు శ్రీశివా॥౩౧౧॥
 అనిచెప్పగాభ్రంగి నంబికయదుగంగ॥
 కలహముదాదెంచ దలచియుట్ల నియె॥శ్రీశి॥౩౧౨॥
 పటికూపంబున బోటినిశిరవంచు॥
 సూటిగానుంచెనుచాటుజేయుచును॥శ్రీశివా॥౩౧౩॥
 తల్లివద్దనుచూలు దాచంగవలదన్॥
 సేజముజేప్పితనవ్వు నెనరుంతువనుచు॥శ్రీశి॥౩౧౪॥
 ఈమర్గమంతయు మీమదినుంచవలె॥
 బయలుబడిననుమాట బాములొగివచ్చు॥శ్రీశి॥౩౧౫॥
 అనవినిపార్వతి యతివేగమున లేచి॥

యలక చేగృహమునకునతివేగజనియె || శ్రీశి|| 306 ||
 అచటను నేలపై నసురుసురనుచును |
 బొరలుచుబడియుండిపాలుపుడప్పుచును || శ్రీశి|| 307 ||
 కన్నులనీర్పించి కలవాణినింగాంచి |
 యింతరోవినుమమ్మ యీవితవాల్ | శ్రీశి|| 308 ||
 కలనైననెరుగము గదవెయిటవ్రనః |
 గంగనుకూడెనట గరళకంఠుండు || శ్రీశివా|| 309 ||
 చిన్ననాటినుంచి శివుడేధప్రడటంచు |
 నధికతపోనిచ్చ నతనిజేకొంటి || శ్రీశివా|| 310 ||
 అహహ పూర్వపుణ్యమర యనిటు ఫలించె |
 నేమిసేయుచు విభుడింతపనికొప్పె || శ్రీశివా|| 311 ||
 అతివరోనామాట కడుగుచాటనివాడు |
 గయ్యాళగంగను గలసిరాడాయె || శ్రీశివా|| 312 ||
 కులగోత్రజన్మాను కూలనానన్విడచి |
 నెలతనొకతెను దనతలమీదనుంచె || శ్రీశివా|| 313 ||
 పాణేశుదయలేని పరమభాగ్యంబేల |
 చక్కదనమడియేల జవ్వనంచేల || శ్రీశివా|| 314 ||
 అనుచుజంతా క్రాంతయైనశారీరిజాచి |
 కన్నీరునించుచు గలవాణియనియె || శ్రీశివా|| 315 ||
 దంతిగమన్గొ యింతచింతనీకేటికి |

నేనునీదాననైననరుగానుండ||శ్రీశివా||౩౨౬||
 నీపతినినుజేరినెమ్మిచేసెప్పుడు|
 బ్రతిమాలినటుజేతు నతిశయంబుగను||శ్రీశి||౩౨౭||
 నారీమణులకెల్ల వాధులగూర్పుంగ|
 జెరికతైలేగారెచెలిమిమీరగను||శ్రీశివా||౩౨౮||
 సెలవాసంగుమువేగ శివుడోడిదెచ్చెద|
 ననిజనిశంకరు గనిమ్రోక్కనతడు ||శ్రీశివా||౩౨౯||
 మంతనంబునదన కాంతవార్తలనడుగ|
 వింతగానగుచునాయెంతి యిట్లనియె||శ్రీశివా||౩౩౦||
 అంబికచెలికతై నైజెలంగుచునుండి|
 యంతరంగపుమాట లర్హమాటెటుప ||శ్రీశి||౩౩౧||
 అనవినిశంకరుండనియె గలవాణితో|
 గంగవృత్తాంతమును శౌరీవిన్నదియో||శ్రీశి||౩౩౨||
 అనియడుగనాయెంతి యనియెశంకరునితో|
 దాపేలజెప్పెద దగవినుముదవ||శ్రీశివా||౩౩౩||
 సర్వముదెలిసెనీ సతికిమహాజేవ|
 యతితెంపుచేసుండె నార్యచిరసముగ||శ్రీ||౩౩౪||
 కాపునశౌరికి గనబడకుండగ|
 వచ్చితినిటకును వరవేగగతిని||శ్రీశివా||౩౩౫||
 కలవాణియైనను దెలువదాయెనొకింత|

యనిననునిందింతువనుచు జెప్పితిని॥శ్రీశివా॥౩౩౬॥
 అనవినియాహరుం డాత్మతల్లడమొంది
 చిత్తముర్ముల న చెలికినిట నియె॥శ్రీశివా॥౩౩౭॥
 డాక్షాయణినినేను దగవేరుంగుడునని
 కోమలివద్దికిగొబ్బునను జనియె॥శ్రీశివా॥౩౩౮॥
 వినయమునవచ్చిన విభుజావిపార్యతి
 శహాలుముసుంగిడి శయనించియుండ॥శ్రీశి॥౩౩౯॥
 ఈశ్వండుదరిజేరి యింతితోనపుడనియె
 కొమ్మరోనాపైని కోపమెటుగలిగె॥శ్రీశివా॥౩౪౦॥
 పలుకవేటికినిన్నుబలుమారు బార్ధింప
 కఠినత్వమేరీతిగలిగెనాపైని॥శ్రీశివా॥౩౪౧॥
 చలముచాలించుమని పలికినపత్తివైపు
 చురచురంజూచుచు సుదతియిట నియె॥శ్రీశి॥౩౪౨॥
 చాలుచాలాప్రయితమేలమాదుటచేల
 యెన్నినేర్చితివహహ యింతలోపలనె॥శ్రీ॥౩౪౩॥
 ఈవగలీమాయ లీతక్కులెల్లను
 కుటిలాత్మనావద్ద కొరగావుసుమ్ము॥శ్రీశివా॥౩౪౪॥
 పై నమృతంబును ఖరగలోనఁవంబు
 గలనీచుమాటలు గడునమ్మదగునె॥శ్రీశివా॥౩౪౫॥
 నీస్వభావంబెల్ల నిక్కంబుగాఁదెలిసె

నీప్రియను గూడుమునిశ్చితంబుగను॥శ్రీశివా॥౩౪౬॥
 కైలాససుందర కందరస్థులందు
 విహరించుమింపొంది విలసితంబుగను॥శ్రీశి॥౩౪౭॥
 అనుచుకలస్వనమలర నశ్రులునించ
 హరుడుకౌగిట జేర్చి యతివనలరించి॥శ్రీశివా॥౩౪౮॥
 కన్నీరుచుడుచుచు గడులాలనముజేసి
 యతురంగకోఠ మంతికడవాపి॥శ్రీశివా॥౩౪౯॥
 నీకువశ్యుడనాదు నిరతంబుననుచును
 నపిలాసముగనుం డెశివతోశివుండు॥శ్రీశివా॥౩౫౦॥
 అంతటనాగంగ యచటికి నేతేర
 నంబికగనియ నె నధికకోపమున॥శ్రీశివా॥౩౫౧॥
 ఎంచుండివచ్చితి విందుధరుచెంతకు
 వింతయోముంతినీ కెంతసాహసమే॥శ్రీశి॥౩౫౨॥
 వింతనిబలికెద వింతిరోవినుమమ్మ
 చెంత నేముంటినా కాంతుదయజెంది॥శ్రీశి॥౩౫౩॥
 అనిగంగబలుకంగ హరుడిన్దరింజూచి
 యనునయ మొప్పుంగ నపుష్టులనియె॥శ్రీశి॥౩౫౪॥
 సాధారణులవ లెసఖ్యమించుక లేక
 జగజంబులాడుటసతులకునుదగునె॥శ్రీశివా॥౩౫౫॥
 అనినగౌరీగంగలలుకలువిడనాడి

యన్యోన్యమైత్రి చేనలరామచుండి ॥శ్రీశి॥ 3౫౬॥
 బాలేమధరగూడిబహుసౌఖ్యసంఘ్ని॥
 ననుభవంపుచునుండిరతిహామమునను ॥శ్రీశి॥ 3౫౭॥
 ఇటులుండగాపుత్రుడీశ్వరునకుగల్గె॥
 నింద్రాదిదేవత లింద్రాదియలరి ॥శ్రీశివా॥ 3౫౮॥
 పరమేష్ఠిబలికనపలుకనిజంబాయె॥
 ననిశంభునన్నిధికరిగియిట్లనిరి॥శ్రీశివా॥ 3౫౯॥
 శంభోమహాదేవశంకరజగదీశ॥
 మముహూపుదయతోనుమహానీయమూర్తి॥శ్రీ॥ 3౬౦॥
 తారకాసుకుడనుడైతేయుబాధచే॥
 నతికష్టములుబొందియరుగుదెంచితిమి ॥శ్రీ॥ 3౬౧॥
 వానినివధియింపవశముగాకున్నని॥
 సేనకుసేనానితేనిహేతువున॥శ్రీశి॥ 3౬౨॥
 కాపునమీసుతుకడువేగముననిచ్చి॥
 వానివధింపిందవలయునోదేవ॥శ్రీశివా॥ 3౬౩॥
 అననిశంకరుండాకుమారస్వామి॥
 నతితోషముననిచ్చియంపెనందరిని॥శ్రీశి॥ 3౬౪॥
 అంతనాసేనానియడైత్యువధియించె॥
 శకలభవనంబులుసంలసముజేందె॥శ్రీశి॥ 3౬౫॥
 సరవితోనిక్కథ జదివినవిన్నును॥

సర్వేశ్వరుండొసగు సర్వసంపదలు శ్రీ॥ ౩౬౬॥

వంశాభివృద్ధిగా వధూల్తుచుందురు।

ధరణిలోనావంద్రితారాకముగను॥ శ్రీశ్రీ॥ ౩౬౭॥

విద్వాంసులకునతి వినయమెలర్పె॥

విశదీకరించెదవిన్న పంబొకటి॥ శ్రీశ్రీవా॥ ౩౬౮॥

భక్తి నేజేసినభవునిపరిణయకథ।

దప్పలొప్పులు సేయవగ్రస్తుతింతు॥ శ్రీశ్రీ॥ ౩౬౯॥

ఆనంద భైరవి-ఆవితాళము.

జయపార్వతీశ్వరులకు జయమంగళం॥ అనుపల్
విసుకవిలోకస్తుశ్యులకు శుభమంగళం॥ నిగమాం

తసంవేద్యులకు నిరుపమచారిత్రులకు నిఖిలజేవ

సేవ్యులకు శత్యమంగళం॥ జయ॥ భక్తరక్షాదీక్షు

లకు భవబంధవిమోక్షులకు పరిమళగణ్ధాధ్యక్షు

లకు భవ్యమంగళం॥ జయ॥ పామగానలోలులకు

సోమరేఖాధారులకు సకలసుఖదాయకులకు సర్వ

మంగళం॥ జయ॥ మృత్యుంజయనిశ్చంకభూషమృ

దుతరహృద్వాసులకు సత్యశ్రీశ్వరూపులకు స

చామంగళం॥ జయపార్వతీశ్వరులకు జయమంగ

ళమ్॥ ౩౭౦॥

గద్యము.

ఇది శ్రీమన్నిశ్శంకవంశపయః పారావారరాకా
 సుధాకరులును శ్రీమద్వేంకటనిశ్శంకపేట్రులును,
 శ్రీపెద్దన్ననిశ్శంకపుత్రులును, శ్రీసన్మాసమాం
 బాగర్భసంజాతులును, సంగమవలసరాజధాన్య
 ధినాథులునైనశ్రీమన్నత్యంజయ నిశ్శంక
 భూపాలునిచే శ్రీమదుమా మహేశ్వర
 ప్రీతిగ శ్రీవిశ్వేశ్వరాంకితంబుగర
 చియింపంబడిన గౌరీవివాహమం
 దరి గర్వముం దృతీయా
 శ్వాసము.

శ్రీరస్తు. సవిస్త్యస్తు.

10601

